

Val serija poglavlje 11e

Sve što postoji su lekcije ...

ili

Laura je našla reiki i završila u juhi,... graškovoju juhi.

Sjećate se što sam rekla u prošlom poglavljtu?

Citat:

Izgledalo je da sam dostigla stanje ljubavi i prihvaćanja svih ljudi, za sve puteve, za sve koji su se koprcali u neznanju. Radila sam naporno koliko sam mogla (čak i u tom teškom fizičkom stanju) da „sređujem“ stvari onima koji bi me tražili. Nikada nisam odbila zahtjev za pomoć bilo da su mogli ili ne platiti za to. Nisam bila „u tome zbog novca“. Bila sam u izvjesnom smislu, u jednako lošoj situaciji kao kada mi je „glas“ rekao da moram „učiti“ o zlu.

Pa, pokušavala sam. Pokušavala sam naučiti kako da ga prepoznam. Ono što nisam znala, a trebalo je naučiti, bilo je da vrlo često ono što se pojavljuje kao svjetlo i istina – NIJE to; to je obmana. To je još uvijek bio nenaučeni dio „lekcije ljubavi“. Već sam imala lekciju da velike religiozne organizacije mogu biti put ka uništenju, ali nisam znala kako suptilna i mučna ta obmana može biti, i kako se pojavljuje na individualnoj razini.

To je značilo u praktičnom smislu, da sam proširila moje koncepte na više ili manje standardnu New Age verziju "bezuvjetne ljubavi." Znači, voli sve i svakoga i okružuj sebe dnevno sa ljubavlju i svjetlosti u meditaciji ili afirmacijama, i samo plovi kroz život u uvjerenju, da ako vjeruješ u ljubav i svjetlost, da je sve LJUBAV i sve se treba VOLJETI, - da je to ono što ćeš i iskusiti. To također znači oprاشtanje u širem smislu: konstantno "negiranje slabosti drugih osoba" jer u većoj slici stvari - nitko nema slabosti! Oni su jednostavno ono tko su i što su i naš je zadatak voljeti ih i slagati se s njima; prihvatići sve i svakoga, točno onakve kakvi jesu i biti zajedno u jednoj velikoj orgiji ljubavi i svjetlosti! Što drugo učiniti nakon realizacije da nema iskonskog grijeha, da je sve jedno? To zvuči kao ono što su me iskustva učila?

Da i ne.

Ali, opet, kako bi dala praktični primjer toga kako je sljedeća lekcija prošla, idemo natrag na događaje u "školi", tj. mom životu.

Dan nakon mojeg malog "razgovora s Bogom", mojoj majci je stiglo pismo. Bilo je iz lokalne organizacije penzionera koji su nudili tečaj za "kućnu skrb", za umirovljenike koji su fizički mogućnosti i koji su htjeli "novu karijeru", da se osjete korisnim, stanu na kraj svojoj dosadi i za to budu plaćeni! Kakva ponuda! Za moju majku, to je zvučalo predobro da bude istina. Bilo je posve besplatno za umirovljenike, a sve potrepštine, uključujući i uniforme su bile obezbijedjene, čak i prijevoz. Oni koji su bili zainteresirani, trebali su nazvati odmah i rezervirati mjesto na tečaju.

Majka je bila jako uzbudjena zbog ove mogućnosti za akciju i ponovno uključenje u svijet. Složila sam se s njom, i ako je htjela imati novu karijeru, bilo je u redu da to i napravi. Nazvala je i saznala da je bila medju zadnjima primljenima, jer je bilo puno zainteresiranih. To nije bilo iznenadujuće. Nakon tjedan dana, majka mi je rekla da ju je jedna gospođa iz te grupe pozvala na "otvorenu kuću" sljedeće srijede navečer i ona se osjetila dužnom prisustvovati, jer je ta dama s njom provodila pauze i bila je tako prijateljska i draga. Htjela je da ju ja odvezem tamo. Bila sam sretna da vidim nju kako je opet "našla život", takoreći, tako da sam joj pomagala u toj njenoj potrazi. Nema problema.

U tom vremenu, nakon mog NLO iskustva, koje je dovelo moje zdravlje u krizu, morala sam biti vrlo oprezna sa svojom energijom, tako da mogu obavljati neophodne stvari tokom dana. Ipak, čak i sa tim, često nisam imala energije ni za šta. Bila sam prisiljena smanjiti sesije hipnoterapije, koristeći dane izmedju sesija za oporavak. I svake noći sam konstantno imala anginu i natečene oči, iskašljavanje iz grla, što sam tumačila kao alergiju i preopterećenje; uzimala sam benadryl, koji je pomogao, ali je imao nuspojava koje su me opterećivale. To nije bio vrlo lijep način da se živi. Bila sam minimalno funkcionalno ljudsko biće, koje je izvana izgledalo kao da funkcioniра normalno! Bila sam zarobljena u tijelu koje je bilo kao stroj sa raznim kratkim spojevima ili pregaranjima žica svako malo. (Naravno, nisam nikad pomislila, da su se u to vrijeme formirali i neki novi spojevi, ali do te realizacije sam došla kasnije.)

Dakle, majka je imala pozivnicu, a ja sam joj mogla dati prijevoz. Ali, toga dana sam bila u tolikoj болji i toliko iscrpljena da nisam znala kako će to učiniti. Majka je znala u kakvom sam bila stanju i razumjela je. Negdje oko sredine poslijepodneva, pala sam se na krevet i zaspala. Probudila sam se par sati kasnije - sa nevjerojatnim osjećajem - gotovo "normalnim!" Sjetila sam se da sam trebala učiniti nešto, vidjela sam imam dovoljno vremena, pa sam nazvala majku i rekla joj da se osjećam bolje i da se spremi, jer će biti tamo za nekoliko minuta.

Kada smo stigli u "otvorenu kuću", nisam bila sasvim sigurna, što se tamo događalo. Bilo je petnaestak ljudi, koji su stajali i držali svoje ruke na pojedincima koji su ležali na tri stola za masažu. Mirisala je kadulja, "New Age" muzika je svirala u pozadini, a neki od ljudi stajali zatvorenih očiju i meditirali. Bila sam sigurna da sam došla u novu verziju fundamentalističkog "polaganja ruku" ili nešto takvo! Kao osoba koja pokušava pronaći ravnotežu između finog ponašanja i radoznalosti (što ponekad uzorkuje smiješne situacije, mogu vam reći!), ja sam sjela u stolicu nakon upoznavanja i pitala: "Što je točno, što vi tu svi radite?" Direktno! Očekivala sam nešto kao "mi molimo" ili "mi meditiramo na dobrostanje" ili slično. No, umjesto toga, odgovor je bio "mi kanaliziramo reiki".

Ok. "Što je reiki?"

Cijela priča oko Dr. Usui-ja mi je ispričana od raznih sudionika, koji su stajali tamo sa rukama na "bolesnicima". Svaki potez i položaj ruke mi je objašnjen, a ja sam postajala skeptičnija. Mislim, od svih metoda liječenja za koje ste čuli ili pročitali, to je doista naj-nebuloznja i najmanje vjerovatna! Smiješno mi se činilo, da je netko mogao "pokrenuti" ili "inicirati" druge osobe, tako da su one mogle postati kanal energije za druge osobe, to je bilo zapanjujuće i čudesno! Očekivala sam da mi kažu da se sa reikijem može hodati po vodi! Da su to rekli, bila bih izletjela van! Ponudili su mi da sama isprobam, ali sam odbila zahvalno. Osjećala bi se savršeno glupo na stolu, sa pet ljudi koji polažu svoje ruke na mene, 45 minuta. Tako nešto se neće dogoditi!

Uskoro se razgovor okrenuo prema astrologiji - na sigurno tlo za mene - i spomenula sam da imam računalni program, koji prilično dobro izračunava natalne karte, tako da mi je žena koja održava reiki ponudila ... tri reiki tretmana u zamjenu za natalnu kartu.

Kako možeš biti tako tup?! Ona mi je nudila nekoliko sati svoga vremena i napora u zamjenu za nekoliko minuta unosa podataka i tiskanja! Nije mi se činilo previše fer, ali sam mislila, ako je dovoljno glupa da bude uvjerena da je ona "kanal ozdravljajuće energije" kroz svoje ruke, ja sam bila spremna probati! A možda to bio i njen način dobivanja natalne karte, ako si to na neki drugi način nije mogla priuštiti. Dakle, da joj "sačuvam obraz", dogovorila sam se s njom. Napravili smo termin za sljedeći dan i ona je došla.

I tako, bila sam tu, u tako lošoj kondiciji da mi je zapravo bila potrebna pomoć kako bih legla na taj stol za masažu koji je bio namješten u mojoj dnevnoj sobi. I što je još neprijatnije, zaspala sam za vrijeme trajanja tretmana! Kad je bila stavila svoje ruke na mene zaista sam mogla osjetiti, (a obraćala sam pažnju sa OGROMNIM skepticizmom), toplinu, ne više od, kako mi se činilo, normalne topline koja je očita kad neka osoba stavi svoje ruke na nekog drugog. Međutim pravo iznenađenje je došlo kad sam ustala sa tog stola na kraju „tretmana“. Jedva da sam mogla stajati na nogama! Imala sam takvu vrtoglavicu koja bi se komotno mogla uporediti sa pijanstvom! Kad sam pokušala hodati, morala sam se držati za namještaj i zidove kako ne bih pala na pod. Trebala sam pomoć kako bih stigla do kreveta gdje sam prosto kolabirala i zatvorila oči. Ali to nije pomoglo, zato što sam imala potpuno istu vrtnju u glavi, koja dolazi kao kad se mnogo popije! Kad sam otvorila oči, pokušala sam se fokusirati na strop i zidove, oni su se tako vrtoglavovo vrtili kao kad sam bila dijete i vrtila se u krugovima i onda bih pala na zemlju gledajući nebo i oblake kako se miču. Bila sam potpuno zabrinuta da se nešto totalno ludo događa sa mojim sistemom i nadala sam se da će to proći. Bilo mi je mučno i osjećala sam neko gmizanje, kao zujanje u uhu baš onako kao kad ste pijani! Samo sam se trudila da dišem duboko i da zaustavim vrtnju u praznini svoje glave i uskoro sam zaspala.

Te noći sam spavala bolje nego u zadnjih 18 godina. Ali to nije bilo ništa sve dok nisam u toku sljedećeg dana ispraznila sušilicu i odjednom shvatila da me moja leđa ne bole. I ne samo to, shvatila sam da sam već odradila mnogo više svojih kućanskih poslova nego što sam to bila sposobna već jako dugo vremena! I samo sam počinjala da prijanjam sa jednog kućanskog posla na drugi, krećući se od jednog prema drugom, bez da sam primjećivala bilo šta neobično. I nije ništa ni bilo, sve dok nisam neprekidno radila nekoliko sati kad sam shvatila da je nešto bilo „drugačije“. Ovdje je nešto nedostajalo. To je bio tako dugo poznati bol.

Sada, za nekoga tko se navikao da funkcioniра sa boli, koji je razvio načine manevriranja kroz život sa boli, a tko nikad nije bio nije BEZ boli, ovo je bila tako potresna spoznaja, da sam zapravo sjela i počela psihički ići po mom tijelu i otkrivati, da li negdje osjećam neke trunku bola ovdje ili ondje. Ali, nigdje NIJE BILO bolova. Bila sam sigurna da će me bolovi svakog trenutka ponovo zaskočiti, tako da sam pažljivo nastavila sa svojim radom, sa stalnim praćenjem sebe. Zapravo, mislim da sam čak i htjela da se vrate bolovi, jer u suprotnom, morala bih priznati da reiki radio! A ja, naravno, nisam mogla vjerovati u takve gluposti! Kakva dilema!

Sada, jasna stvar ovdje je: Ja nisam očekivala da će reiki funkcionirati. Nadalje, očekivala sam da će se bol vratiti. No, nešto objektivno se događalo, što nisam razumjela.

Živjela sam u uvjerenju, da je ono što mislite ili očekujete - ono što ćete iskusiti i da je vjera bila je sastavni dio izlječenja, kopala sam po svemu što bi moglo biti zakopano u mojoj podsvijesti, a što bi moglo biti odgovorno za moje patnje, i što bi me spriječilo da imam vjere u ozdravljenje, ali ovdje se pojavljuje učinak u kojeg nisam imala nikakve vjere. Štoviše, moj skepticizam o reikiju je prilično duboko ukorijenjen, ali se činilo da je reiki radio - svejedno. Ili tako možemo misliti. Koje drugo objašnjenje bi moglo biti? Ja sam počela plakati zahvalno. Samo oni koji su pretrpjeli dugu i stalnu bol mogu shvatiti kako sam se osjećala - bez bola. Ali, bila sam oprezna. Iako sam imala "trenutak olakšanja," očekivala sam da se bol vrati. Morala sam ići po kćer i dok smo bili na putu doma, rekla

sam joj o boli i o reikiju. Ona se podsmjehivala i rekla, da je to radilo jer sam ja vjerovala da će raditi. Naglasila sam da sam vjerovala upravo suprotno. I na osnovu toga sam se pitala, u čemu je bila stvar sa reikijem.

Nepotrebno je reći, ali postajalo je sve bolje i bolje. Nakon još dva tretmana, bila sam uvjerena, da što god da se tu dešavalо, da je funkcioniralo. Nakon toga sam išla na "otvorenu kuću" redovno. Ne samo da sam ozdravila od križobolje, napadi angine su se smanjili gotovo do nepostojanja, a otekline u očima i grlu su prestale u potpunosti, moja energija se povećala i mogla sam raditi više hipnoterapija! No, još uvijek sam mislila da to nije bio samo reiki, nego samo prijenos energije, što bi mogao postići bilo tko, samo ako drži 40 minuta ruke na drugoj osobi. Dakle, iako sam imala koristi, imala sam svoje teorije o tome što je to. Naravno, bila je glupost da mislim da je netko mogao "predati" tu gotovo magičnu sposobnost na druge?! I, bila sam znatiželjna u vezi reiki majstora koji je inicirao moje nove prijatelje da dode do našeg mjesta za obuku - što je bio smisao "otvorene kuće": privlačenje novih studenata. Planirala sam uvesti promatranje, motrenje i skepsu u ovu novu istragu. Ako je tu bilo išta krivo u vezi reikija, ja sam bila ta koja će to otkriti. Nisam imala namjeru da vjerujem, osim ako nije postojao manje ili više objektivan dokaz.

Kada je stigao dan za prvu inicijaciju, bila sam tamo, "ko napeta puška ", kako kažu, aktivno tražeći neki "hokus pokus" ili mumbo jumbo koji će otkriti istinu: da se ljudima naplaćuju velike sume novca kako bi oni mogli misliti da "kanaliziraju reiki," kada je pravi efekt samo prirodni protok energije, koja je dostupna svima koji su imali strpljenja da stanu sa položenim rukama na drugu osobu. Jedino što mogu reći da sam osjetila tijekom inicijacije, je svojevrstan "protok" topline iz mog abdomena preko moje glave i mali "pucketajući" zvuk u glavi. Ali to je bilo tako nejasno, da sam smatrala da se ne računa kao subjektivno promatranje.

Ali, ono što se dogodilo kasnije te večeri, je bilo iznenadjuće. Rečeno nam je, da, nakon inicijacije, tijelo će iskusiti neke "simptome" prilagodbe, kao što su pretjerana žđ i mokrenje ili čak proljev. Ali ono što nisam očekivala je, da kada sam stavila moje ruke u BLIZINU moje djece, osjećala sam jasan "protok topline" kroz moje dlanove, točno kao što je osjećaj kada u rukama imate sušilo za kosu. To bi se osjećalo PRIJE nego je ruka bila dovoljno blizu da bude u mogućnosti da otkrije "normalnu" razmjenu topline između tijela. Rekla bih da se dogodila na oko 15 cm. Tu je bio i jasno izražen "magnetski" osjećaj uz toplinu, osjećaj sličan "privlačenju" kao kada držite dva magneta dovoljno blizu pa počnu djelovati jedan na drugog. Prvi put kad se to desilo, povukla sam u grču moje ruke natrag, kao da sam ih opekla. A onda sam počela eksperimentirati s tim. Počela bi micati ruke bliže i bliže sve dok nisam mogla jasno identificirati tren u kojem se taj osjećaj dogodio, a zatim bih namjerno pomaknula ruke bliže, kako bi se osjetila učinak na svakom stupnju bliskosti. To je definitivno postojalo. Bez sumnje. I djeca su to mogla osjetiti također.

Kasnije te večeri sjedila sam na sofi i moj sin je prišao i sjeo na pod ispred mene oslanjajući svoja leđa na moje noge. Čim je to učinio, mogla sam osjetiti toplinu koja je počinjala prolaziti od mojih nogu ka njegovom tijelu, poput nekog efekta „sušila za kosu“. Očigledno to nije bilo ograničeno samo na ruke! To je bila stvar „čitavog tijela“ koja se odvijala ovdje! Uskoro smo postali tako vrući uslijed tog kontakta, u jednoj klimatizovanoj sobi, da se on požalio: "Mama, ovdje je vruće!" i nakon toga se pomjerio. U tom trenutku, sa nas oboje je kapao znoj. Dokazano je da treba proći nekoliko mjeseci prije nego što ovaj „efekat“ iščezne kad su djeca u pitanju. Nastavilo se do današnjeg dana, kad god dotaknem bilo koga tko ima nekakav energetski deficit. Ali sumnjala sam da, nakon nekog vremena, djeca postaju „energetizirana“ i „ne vuku“ više energiju tako jako. Naravno, ako je netko od njih bolestan, tu je „crtanje simbola“, ali ništa slično kao što je bilo u vrijeme reiki inicijacije. (Neko vrijeme poslije toga, kad sam uzela Majstorski nivo, moji dlanovi su dobili plikove koji su se oljuštili za nekoliko nedelja).

Dakle, krajnji rezultat je bio da sam shvatila da tu mora da postojati nekakva OBJEKTIVNA stvarnost u koju vjerovanje nije bilo potrebno niti zahtjevano. Ako znate o tome, ili tome imate pristup, tim objektivnim nivoima, možete otkriti te principe sa kojima uskladujete svoje akcije za subjektivne rezultate. Ali, govoriti o reikiju samo po sebi nije svrha ovdje. Radi se o tome da su ti ljudi bili umješani u moje lekcije, lekcije dobivene iz tih situacija. Ali čini se da je izlječenje koje sam postigla preko reikija bilo tako „namješteno“, da je to bila pozornica za cijelu lekciju.

Reiki grupa je bila prilično zabavna grupa ljudi. Svi oni su bili polaznici lokalne metafizičke / spiritualne crkve koja je dovela reiki majstora, kao dio svojih brojnih programa. Oni su također osmišljivali i tečajeve drugih učenja i bili su uključeni u mnoge popularne metode, kao što su Havajska Huna, psihička kirurgija, Kabbala, Tarot, meditacije, kanaliziranje, Indijanski šamani, itd. Bio je to pravi supermarket New Age slatkiša!

Sada, nakon što sam imala osobne "dokaze" o korisnosti reikija, bila sam prilično uzbudjena da vidim što je još bilo na meniju! Ako je to radilo, tko zna što sam još propuštal u godinama u kojima sam bila student, a ne sudionik! Cijeli novi svijet je bio otvoren za mene i bila sam spremna zaroniti u njega! Nikada prije nisam baš bila tip "člana neke grupe", ali ti reiki ljudi koji su se sretali srijedom navečer su bili tako divni i zabavni i imali su tako dubok utjecaj na mene u smislu ozdravljenja, da sam znala da je vrijeme da izadjem iz mog "usamljeničkog" filma. Na kraju, našla sam "moju grupu", ili se tako činilo.

Ja sam pričala o mom radu sa terapijom osobadjanja od duhovnih priljepaka, a svi su klimali glavama, kako su znali sve o takvim problemima i njihova svećenica u metafizičkoj crkvi je govorila o takvim stvarima, rekavši im da se samo okruže sa ljubavi i svjetlosti i sve će biti u redu. Naglasila sam da neka ozbiljna klinička istraživanja ne podržavaju ovo, ali oni su me uvjeravali da je to istina. Ljudi samo imaju privitke ako nisu dovoljno stručni u ovom "okruživanju sebe sa s ljubavlju i svjetlosti", i naravno, jedini način da se na pravilan način nauče te tehnike je od takvog nastavnika kao velika velečasna Ruth iz metafizičke crkve. Činilo se da je velečasna Ruth stručnjak i o svemu drugom, tako da sam bila prilično zainteresirana da ju upoznam. I ne samo to, reiki inicijacija je trebalo da "postavi smjer toka energije", tako da nikakva negativna energija nije mogli uči u "aurično polje" osobe. Dakle, više se nisam morala brinuti o privicima ili sličnom. Postala sam pravo biće "svjetla", i svi moji problemi duboko u psihi ili čak i ideja o tami u vanjskom svijetu nisu mogli opstati u takvom svjetlu! Wow! Kakva stvar! Čak sam imala ideju da svi budući klijenti koji dodju k meni za oslobođanje od duhova trebaju imati reiki inicijaciju, kako bi zaštićeni.

Bože, htjela sam dati cijelom planetu reiki! Kad imate takvo ozdravljenje kao ja, rasplamsate se!

I tako, pozvana sam u crkvu. Velečasna Ruth, "ekspert za misterije", mi je predstavljena od strane jedne osobe iz reiki grupe. Bila sam prilično iznenadena tim stavom „sljedbenika obožavatelja“ koju su svi ti reiki ljudi dobili čim bi ušli u crkvu. I takođe, nisam znala šta da mislim o velečasnoj Ruth koja je sjedila u svojim invalidskim kolicima. Ali sam u jednom momentu osjetila prisustvo nečeg hladnog kad sam pogledala u njene oči, i gotovo se učinilo da se tu nalazi nešto drugo što mi je za trenutak uzvratio pogled prije nego što se brzo povuklo. I ponovo, posumnjala sam u svoju percepciju. Sigurno da učitelj svih tih krasnih ljudi punih ljubavi sa kojima sam sada bila povezana ne može biti ništa drugo do svetica! Uostalom, zar nije ona bila izvor iz kojeg se reiki, moje spasenje, crpilo?!

Kao i u svakoj drugoj običnoj crkvi, služba je obuhvatala i pjevanje himni. Pa dobro, to je fino! Ja sam

pjevač himni odavno – to je uvijek bio moj omiljeni dio odlaska u crkvu. Ali je ovdje problem bio izbor pjesme za koju нико nikad prije nije čuo. I ne samo to, bilo je očigledno da čak ni orguljašica koja ju je odabrala takođe za nju nije nikad čula. Da bi stvar bila još gora, orguljašica je imala samo osnovne vještine sviranja i trebalo joj je puno vremena da stavi prste na tipke i pročita note, tempo je bio kao za neku pogrebnu pjesmu. Žene koje su pjevale – su sve čekale na odgovarajuću notu kako bi bile spremne da „slijede“. Nota bi došla, što je više ličilo rikanju nekog slona i onda bi svi glasovi zadrhtali pokušavajući da se podese, sve dok orguljašica nije shvatila da je pogodila pogrešnu tipku, i pipkala ne bi li pronašla pravu i onda bi cijeli kor trzalo svoje glasove u nekom polu-cvrkutanju dok ne bi pogodili pravu notu. Ako ništa drugo, sigurno нико neće biti hipnotiziran od OVOGA, pomislila sam!

Srećom, moj smisao za humor me nije napustio, iako je moje estetska osjećajnost bila povredjena do točke da je to zapravo bilo bolno! Budući da ne samo da sam mogla čitati note, nego i dobro pjevati, odlučila sam "pomoći" situaciji tako da pjevam točne tonove, ispravnim tempom, dovoljno glasno da bi ljudi oko mene mogli razumjeti i slijediti. Nadala sam se da će to pomoći i orguljašici i zajednici, prije nego što dodje sljedeće ledeno doba.

Taj dio se završio dobro, i uskoro je svatko pjevao u tonu. Jedini problem je bila orguljašica, koja je i dalje zaostajala. Pjesma se završila, ali ona je još uvijek svirala netalentirano dok nije završila. Do tada, cijela grupa se borila da potisne hihotanje i bilo je puno skrivenog "kašljanja" u dlan, da pokrije navale smijeha. Završni akord je bio izведен uz mučenje jadnog instrumenta, a svi su sjeli u olakšanju, brišući suze od smijeha iz svojih očiju, u savršenom raspoloženju da se spoje sa "duhom." Ja sam takodjer sjela, i vidjela da je Ruth blještala očima na mene sa naklonosću smotane zvečarke. Toliko o humoru! Ona ga očito nije imala.

Propovijed je bila održana od žene koju ćemo nazvati "Hillary", koja je kanalizirala nekog Uzašlog Majstora ili nekog mrtvog dečka. Hillary je vrlo slatka starija gospođa plave kose, nosila je svilenu haljinu i izgledala je kao nečija baka. Ona je zračila jednu vrstu utjehe kakvu obično zrače bake dok je govorila. Započela je čistim drhtavim glasom govoriti o ljubavi i otvaranju "srčane čakre" i tako dalje. Bilo je tu i djelova koji su mi bili poznati iz knjiga Helene Blavatsky i Alice Bailey, u njenom opisu "nivoa i tijela" pojedinačnih duša. Kad se "zagrijala", oči su joj počele gorjeti sa suptilnom moći. Njezin glas je postao jači, govorila je brže, a njena poruka je bila okrenuta prema "spašavanju svijeta" sa ljubavi koja se trebala očitovati kada se otvorí srčana čakra i poveže sa onim "nivoima i tijelima", koji se aktiviraju kroz određene aktivnosti, koje nisu još bile jasno definirane. Kako je govorila, počela je hodati naprijed-nazad na jedan animirani način. Svaki dio tijela joj se uključio u akciju - riječi - poruku. Ona je govorila cijelim tijelom.

Sada, nešto čudno se dogodilo ... kako je hodala po podiju u ovoj animiranoj isporuci ljubavi i svjetla, naglo je prestala, zamrznula se na trenutak, i malo se protresla, a zatim pogledala na sve koji su je pratili i ostali bez daha, očekujući šta će se sljedeće desiti, procjenjujući uzbudeno očekivanje publike. Iznenada se pomakla natrag, a njena "kontrola" je bila pod punom kontrolom. HOO dečko! Vrijeme je za "rock and roll"! Ne znam tko je bio taj tip kojeg je kanalizirala, ali mogu reći da je stvarno bio dobar! Morao je biti propovjednik u posljednjem životu. Bilo mi je kao da se na nalazim na starom dobrom "Južnačkom preporodu" u svojim najboljem izdanju. Galama, vikanje, drama; šepurenje, lupanje petama po podu, i udaranje po podiju. Jedina stvar je bila ... poruke su se promjenile tako subtilno. Većina ljudi u sobi je bila hipnotizirana u ovom trenutku od sve te drame u koju su bili uvučeni, nisu shvaćali šta im se dogadja, ali ja sam se sjetila crkve koju sam prije posjećivala sa svojim bišim mužem i gdje sam bila izložena propovjedi ovog tipa. Imala sam već spoznaje o ovom showu i "načinu privlačenja pažnje" i o sindromu "Vuka u ovčjem odijelu" i vidjela sam da se bave

istim hipnotičnim faktorima koji su bili na djelu u većini kršćanskih crkava.

Poruka se promjenila iz ljubavi i svjetlosti u krivnju i kaznu za neuspjeh u davanju dovoljno ljubavi i svjetlosti, za neuspjeh u dovolnjem otvaranju srca i to je moralo biti ispravljeno, naravno, tako što se uzima više tečaja, više meditacija, više vremena i energije, i što je najvažnije, - više novaca.

Budi prisutan u crkvi, daj novce, uzmi tečaj, dobi spasenje. Jednostavna formula. Ništa neobično. Ista pjesma, drugo pakovanje.

Nakon što je govor bio gotov, par ljudi koji su bili na tečaju "hladnog čitanja" kod velečasne Ruth su počeli "demonstrirati" njihovu "moć". Jedna od njih je bila Trudy. Promatrala sam zainteresirano da vidim koliko je taj tečaj bio efektivan. Trudy je stavila ruku na glavu i pokušala da "se podesi". "Tu je netko, tko je upravo primio jednu nesretnu vijest ..." započela je. I, naravno, u bilo kojoj grupi to je dobar pogodak, tako da je osoba koja je upravo dobila "nesretan" telefonski poziv podigla ruku i uzbudjeno rekla: "Da, da! Ja! Ja!" Trudy "se više podesila na nju" i dala niz izjava koje nisu izazvale ni klimanje glavom niti imalo zbumen pogled.

Bila je to prilično jeftina predstava „hladnog čitanja“. (http://en.wikipedia.org/wiki/Cold_reading - hladno čitanje je tehniku koju koriste gatare, proricatelji sudbine i psihički senzitivne osobe kako bi utvrdili detalje o "klijentu", kako bi ga uvjerili da čitač zna puno više o njemu nego što zapravo zna. Čak i bez prethodnog znanja o osobi, istrenirani hladni čitač može dobiti mnogo informacija o osobi pažljivom analizom govora tijela, odjeće ili modnih detalja, frisure, spola, seksualne orijentacije, religije, rase ili nacionalne pripadnosti, razine obrazovanja, načina govora, mjesto porijekla, itd. Za više primjera "hladnog čitanja"- pogledajte Derrena Browna:

http://en.wikipedia.org/wiki/Derren_Brown op. prev.)

Prije par godina, potrošila sam priličnu svotu novca u „provjeravanju“ različitih „čitača“ i psihički senzitivnih osoba u toj oblasti. Vrlo brzo sam naučila njihov oblik „formiranja čitanja“ po odgovorima koje su dobijali od prisutnih ili tako što su postepeno rasčišćavali iz odgovora sve ono što se na tu osobu nije odnosilo i nakon toga su bili sposobni napraviti završnu, definitivnu i „čudesnu“ izjavu u vezi sa činjenicama koje su mučile pojedinca na kraju ovakvog prepredenog ispitivanja. Naravno, primjetila sam ovo mnogo puta, da su neke stvari bile „primljene“, i te stvari su bile izvan običnog okvira „hladnog čitanja“, i prilično tačne, ali je to statistički bilo više ili manje toliko začudjujuće kao i kad dva prijatelja imaju iste misli u isto vrijeme. Nikakvo posebno „rangiranje“ tipa „psihički senzitivan“ nije potrebno. I moja procjena je bila da je svatko „psihički senzitivan“ u ovoj ili onoj mjeri, tako da nema tu ničeg čudnog. Problem se javlja kada subjekt tog kanaliziranja SAM „daje“ očekivane odgovore svojim glasom ili frazom samog pitanja. Ovo omogućava čitaču da zna ono što klijent želi da čuje, i tako on hrani taj subjektov „wishful thinking (željeni način razmišljanja – prim.prev.).

Bilo je gomilu primjera, kad sam bila mlađa i kad sam se igrala sa ovom vrstom stvari, kada bi čitač izrekao „predviđanja“ bazirana na onome šta je klijent htio čuti i zbog toga što je to bila „željena“ stvar, osoba koja je tražila informaciju se osjetila "povezano" sa čitačem i tako mu pridavala moći i sposobnosti koje jednostavno nisu bile tu. I kasnije, kada to predviđanje nije ispalo kao što je opisano, pojedinac koji je uložio toliko vjerovanja u moći izabranih čitača, bi imao razna ekstremno-apsurdna objašnjanja, kako bi „opravdao“ ta promašena predviđanja. Ovo je jedna veoma raširena situacija. Ovi „promašaji“ su putokazi koji su nam dani u ovakvim stvarima, oni su mali „alarmi prema široj slici“, ali mi nastojimo da ih ignoriramo; da ih prekrijemo; da nađemo izgovor za njih; da nastavimo vjerovati u ono što bi mi VOLJELI, umjesto u ono što je ISTINA – jednostavno zbog toga što to odgovara našim unaprijed formiranim shvaćanjima o tome kako bi stvari izgledale kad bi mi kreirali

svoju vlastitu stvarnost!

Nakon što je Trudy bila gotova sa njenom prilično posramljujućom demonstracijom, još jedan "student" je htio čitati. Iz nekog razloga, ona je htjela mene kao subjekta - vjerojatno zato što sam bila novo i nepoznato lice. Davno sam naučila držati pokersko lice i monoton glas prilikom provjere "čitača", pa sam držala moje lice bezizražajnim, dok sam istovremeno davala nejasne povratne informacije kao "možda" ili "to bi moglo biti opisano taj način ", itd. Bila sam "otvorena unutra", tako da ako je tu postojao istinski talent, nisam namjerno blokirala. Nisam htjela ni omesti "podešavanje", niti dati bilo kakve informacije. Da skratim priču, čitanje je bilo gore nego što bi bilo sa nekakvim nasumičnim pogadjanjem. Nisu me impresionirali diplomirani polaznici tečajeva kod velečasne Ruth.

Nakon ovog "ne-dogadjanja" formiran je "iscjeljujući krug", gdje su se svi skupili oko velečasne Ruth i njene asistentice, položili ruke na njih, molili se i davali energiju "ljubavi i svjetlosti". To je bilo prilično kao i svako polaganje ruku u Pentakostalnoj crkvi. Jedina razlika je bila, da je izgledalo kao da se Ruth "napuhala" nakon kontakta. Nisam bila sigurna da li me oči varaju, ali svi ostali su bili prilično iscrpljeni nakon toga, nešto je isisavalo energiju iz njih. Opet sam se pitala, zašto je usluga koja je trebala "hraniti" i "energetizirati" tu "gomilu", radila zapravo suprotno.

Na putu doma, nisam čula ništa do veličanja velečasne Ruth i njenih "velikih djela". I sada, budući da je bilo smatrano da sam "dublje" u ovoj grupi, i da sam bila zanesena nakon nedavne izvedbe, objavljena mi je nova stvar. Navodno je velečasna Ruth imala "tajni krug" koji je bio sastavljen samo od onih koji su dokazali sebe "dostojnima" ili su prošli određene "testove" u njenim brojnim "tečajevima". Članovima ove grupe je obećano da će im velečasna Ruth odati mnoge velike tajne. Moja pratilecija se već prijavila za sljedeći niz lekcija sa Jedinom Velikom Ruth u nadi da će se moći "proći testove" i biti primljena u "unutarnju grupu."

Nisam ništa rekla, ali nisam se željela vratiti u tu crkvu jer sam se osjećala nelagodno i to je bio jasan gubitak vremena. Nisam mogla shvatiti kako su članovi reiki grupe, koji su se činili toliko naprednjima od drugih grupa na koje sam naišla u prošlosti, mogli vjerovati u to baljezganje. No, s druge strane, možda sam ja bila ta koja je imala problema, jer je jasno bilo da su svi koji su bili uključeni u reiki grupu bili puni ljubavi, dobrote i dobrih namjera.

Ta reiki grupa je okupljala ljude raznih godišta i podloga. „Louise“, žena koja je prišla mojoj majci sa početnom pozivnicom, je bila jedna starija dama, godina koje su ukazivale da je u penziji (u drugom slučaju ne bi ni bila u grupi) ali fizički se činila MNOGO mlađom. Nije izgledala da joj je više od 35. Bila je izrazito zgodna i sa tako šarmantnim i ženstvenim „držanjem“ da ste jednostavno morali osjećati neko strahopoštovanje prema njenoj sposobnosti da „kontroliše“ tako što naizgled to ne čini. Imala je glas skoro kao Marilyn Monroe, prekrasnu crvenu kosu i kožu kao alabaster. Takođe ona je bila prva koja je donijela ideju za originalan reiki tečaj Velečasnoj Ruth, živeći u Virginia Beach-u i provodeći neko vrijeme sa A.R.E. grupom ondje, i tamo je učila o Reikiju i uzela svoju inicijaciju. (Za nas je to bilo jako impresivno, jer smo bili toliko srećni da smo primili inicijaciju od jednog od Takatinih originalnih učenika od kad se reiki kasnije "podjelio" i postao korumpiran nakon Takatine smrti, ali to je neka druga priča). Louise je provela većinu svog radnog vijeka kao domaćica na jednom imućnom imanju na sjeveroistoku.

I onda su tu bili "Trudy" i njen muž "George", koji su takođe bili u pozamašnim godinama. Trudy je bila jedna visoka, vitka žena, koja je više ličila na muškarca zbog mnogih njenih karakteristika nego na ženu. U početku, mislila sam da je ona bila jako zabavna i privlačna. Međutim, kako je vrijeme prolazilo, počinjala sam da uviđam da je tu bilo određenih elemenata okrutnosti u njenim primjedbama, osobito kad ih je adresirala ili govorila o svom mužu. Pripisala sam to "familijarnosti"

ljudi koji su dugo u braku. A ko kaže da on sam nije učinio određene stvari koje su prouzrokovale takve opaske? Možda je to bio neki njihov način da pokažu svoju privrženost? George je bio penzionisani biznismen – vlasnik nekoliko patenata i bivši vlasnik nekoliko fabrika. Njegova supruga je bila njegova sekretarica u vrijeme kad su se upoznali, razveli su se od njihovih dotadašnjih supružnika i onda oženili jedno drugo. Smatrani su "najzdravijim" članovima te grupe i na osnovu toga su imali određeni "status".

Bilo je i nekoliko drugih ove "starije" grupe koji su ostali u pozadini, tako da ne trebaju biti posebno spomenuti - oko 4 ili 5 njih koji su bili "regularni." Dve od njih su bile medicinske sestre, a ne mogu sjetiti puno o drugima. Zatim tu je bio i "mlađi" contingent - neke mojih godina ili malo mlađe - od tih su najaktivnije bile "Candy" i "Sandy."

"Candy" je "Maryann" iz prvog poglavlja serije o Valu. U vrijeme kada sam počela pisati ove stranice, nisam imala pojma da će pričati o Candy u bilo kojem drugom smislu. Nisam namjeravala ići u detalje koji bi uključivali zašto netko ima baš taj pseudonim. Dakle, ona je tada bila dobila pseudonim koji mi je jednostavno pao na pamet. U sadašnjem slučaju, budući da je ime dio sustava naznaka, postala sam kreativnija i morala sam odabratim imena koja se "funkcionalnija", da tako kažem.

Sandy je bila bivša kelnerica koji se "probudila" za duhovne stvari nakon smrti zaručnika. Nakon toga je odlučila ići u školu za terapeutsku masažu i izaći iz barova. Do puno kasnije, nisam znala više o njoj. I na kraju, tu su bili i vrlo mladi članovi od kojih je jedan bio "Tim". Tim je bio vrlo mlad momak, koji se činio vrlo naprednim u duhovnom smislu. Bilo je vrlo neobično da vidim nekog tako mladog, koji je tako posvećen pomaganju drugima. On je izjavio kako je vjerski opredjeljen kao Wiccan, a ovo se kasnije pokazalo da je imalo neke zanimljive efekte.

Kako smo se nastavljali sretati srijedom navečer za reiki sesije, tu je bilo puno razgovora. Budući da reiki ne zahtijeva da meditirate ili imate bilu kakvu "mumbo jumbo" koncentraciju, bili smo slobodni da radimo dvije stvari odjednom - reiki i razgovor. Ovi razgovori su ponekad doticali plafon, kad se radilo o raznim iskustvima u spiritualnom razvoju. Nisam imala volje za razgovor o mojima, ali nakon što sam se nakon nekog vremena osjećala udobnije dijeljeći neka od njih sa drugima, mi smo počeli formirati prave bliske "veze".

Vrlo brzo sam reiki grupi ispričala moje ideje o kanaliziranju i eksperiment koji se događao sa Frankom. Jedna od žena se negativno izrazila u vezi našeg izbora Ouija ploče kao instrumenta, navodeći film Egzorcist, kao dokaz njenih strašnih posljedica. Ja sam odgovorila sa činjenicama o stvarnom slučaju na kojem se temeljio film, koje ne ukazuju na to da je ploča bila glavni faktor u opsjednutosti demonom, i činjenicom da je većina od najboljih materijala u povijesti kanaliziranja došla kroz poču kao instrument ili je počela sa pločom. Svatko je počeo pitati, tražeći sve više i više odgovora u vezi sa eksperimentom, pa sam im rekla i sve o mom radu sa hipnozom. Sesija hipnoze je dovela do nedavnih otkrića o NLOima i otmicama, koje su me dovele do toga da počnem sa reikijem, i svi su se smijali tome da sam prvo morala biti progonjena od vanzemaljaca, prije nego što sam pronašla reiki.

Dobro smo se zabavljali, i bilo je puno smijeha. Prije nego što sam otisla kući te noći, spomenula sam da svatko tko je htio sudjelovati u eksperimentu, je bio dobrodošao u subotu navečer, kad smo održavali naše sesije. Četiri ili pet njih su bili uzbudeni i htjeli su to iskušati pa je planirano da će doći. Sljedećeg dana, Candy me je nazvala i bila je vrlo misteriozna kad je rekla: "Postoji nešto što to moram reći i stvarno ne znam kako, ali bilo bi bolje da se čuvaš Trudy." "Što?" rekla sam. "Kako to misliš?" Jedna zmija u reiki raju? Candy je rekla da je prethodnu noć, nakon što sam otisla, Trudy dala

vrlo neugodne primjedbe o meni i osim toga - tko god učestvuje u bilo čemu što ja predložim - je definitivno "uhvaćen" i slijedi mu put u propast. Bila sam užasno povredjena, jer ja obično ne "propovijedam", nego dijelim moje iskustva i istraživanja drugih koji su daleko više kvalificirani za davanje mišljenja.

"Ali, moraš shvatiti," Candy je rekla: "Trudy je kao majka za nas ostale. Ona se samo zaštitnički ponaša. Ona misli dobro, ali ona je iz stare škole. Ona je odrasla sa Caycem i sve to. Ona voli odore, rituale i stvari. Velečasna Ruth je čak rekla da ona priprema Trudy da preuzme Crkvu, pa se zato, naravno, Trudy osjeća odgovornom za sve nas, kao za svoju djecu."

Zaključak cijelog razgovora sa Candy je, da je ona htjela da budem blaga u tome što govorim Trudy i drugima jer su oni "staromodni" i "ograničeni", čak i ako imaju dobre namjere. Bio je to manevar dizajniran kako bi se "obraćala pažnja na njihove osjećaje." Ja sam to, naravno, smatrala ispravnim u sebi, jer je to dio filozofije prihvaćanja svih uz zračenje "ljudavi i svjetlosti". Istovremeno, Candy je htjela sudjelovati u našem eksperimentu i imati neke sesije hipnoze, da tako "ubrza" svoj duhovni "rast", jer je mislila da je predodređena da bude nova Jeane Dixon. Navodno joj je velečasna Ruth rekla da Candy "obećava" i da je spremna za dublje lekcije, ali "ne odmah". A Candy je bila sigurna da je spremna i da je to samo "staromodna uskogrudnost" starijih u grupi, koji nisu bili dio nove paradigmе naprednih duša u mladim tijelima. Oni jednostavno ne razumiju kako brzo neki ljudi mogu napredovati u sadašnjim "brzim" vremenima.

Nisam se složila s njom, da bi se trebala kretati tako brzo, ali sam tada zadržala to za sebe, dok ne odradimo neki konkretni posao. Ali barem je postojalo objašnjenje za smiješna "strujanja" koje sam osjetila u crkvi - "staromodan" stav "starijih ljudi" za razliku od "mladih." Imalo je smisla. Mogla sam odahnuti i zaboraviti moje male "crve sumnje." I također sam znala da je Trudy duboko uključena u tu crkvu. Ja ne znam šta da mislim o "odorama i ritualima", jer nisam zaista vidjela ništa od toga, i zanemarila sam to. Još jedna stvar koja je bila jasna iz ovog razgovora je da je Candy htjela biti moja prijateljica i imati mnogo bliže prijateljstvo nego samo jednom tjedno na reiki sastanku.

Candy je bila jako zabavna! Stalno se smijala i šalila i oponašala neke male slabosti drugih ljudi na najveseliji način. Mogla je ispričati neku priču tako, da bi ste se toliko smijali da su vam suze padaju niz lice od radosti na to njeno portretiranje svačijih malih egoističkih ispada. Uvijek je bio uvod kao recimo „vi znate da JA VOLIM i tako i tako, ali...“, i sve je to bilo samo „zbog dobre zabave“ i ona nije mislila ništa loše!

Ali ja sam se pitala. Ako ona govori sve te stvari o drugim ljudima, da li i njima govori iste stvari o meni? Naravno da ne! Candy je bila moja prijateljica. Mi smo imale jedan poseban odnos što je bilo očigledno iz mnogih, svakodnevnih, sinhroniziranih događaja koji su se pojavljivali kad smo bili u kontaktu. Ja bih recimo govorila nekome o nečemu, ili mislila o nečemu, i Candy bi nazvala i počela govoriti o potpuno istim stvarima. Dok bismo razgovarale telefonom, začulo bi se neko čudno kliktanje i zujuće na liniji i nakon što smo započele sa istraživanjem njenih „vanzemaljskih otmica“ putem hipnoze, šalile smo se da to vlada „prisluškuje“ liniju. Smijala sam se samo na pomisao da neko snima moje telefonske razgovore da vidi šta smo mi to znale o „vanzemaljcima“, zato što je bilo očigledno da smo znale jako malo.

Međutim, Candy je bila uvjerena da je imala „nešto“, što su oni tražili, da je objekt bilo kojeg nadzora bila ona sama. Čak je bila uvjerena i u to da je jedan čovjek, s kim je bila povezana u navodnim „otmicama“ otprilike u isto vrijeme kad sam ja bila vođena da dodjem do reiki grupe, bio vladin agent, poslan da „drži oko na njoj“. S druge strane, ona je osjećala da je on bio njen „srodnina duša“ i da je on bio iskorišten da je „privuče“ u neku vrstu vladine zavjere i da je njen posao bio da ga „spasi“ na neki

način.

Sljedeće reiki večeri, ja primjetila izrazitu zatvorenost u Trudy-nom licu, kad sam ušla u sobu i rekla: "Zdravo". Ona je bila udaljena i hladna na svojoj način. Zato što sam bio "upozoren" od Candy, bila sam strpljiva i sa više razumijevanja i zadržala sam svoja mišljenja za sebe. U međuvremenu, činilo se da Trudy i George imaju problema. George je prestao dolaziti na reiki sesije i Trudy bi provela cijelu večer govoreći kako ju George strašno muči i kako igra kontrolne igre sa financijama i kako je umorna od življena u tom paklu. Ona je htjela otići nekud daleko, tako da je otišla u posjet prijateljici.

Jednu večer ubrzo nakon toga, Louise me je pozvala i rekla mi je da želi da idem sa njom i Candy posjetiti Georgea koji ju je zvao, jer je htio razgovarati sa nekim, budući da ga je "napustila" žena. Louise nije željela uzrujati Trudy sa "privatnim" posjetom njenom mužu, njoj iza leđa, i to je bio razlog zašto smo isle sve zajedno.

Kod ovog malog okupljanja, George se slomio i počeo plačući da nam priča užasnu priču o tome kako je bio zlostavljan od Trudy zadnjih nekoliko godina... kako se ona preokrenula od jedne slatke, predane žene u nasilno čudovište, koje ga je čak i fizički zlostavljalo i otkad je postao bolestan i star, počeo je da se plaši za svoj život. Plašio se da bi ga ona ubila kako bi dobila pristup njegovom novcu. Slušali smo sa užasom to pričanje događaja i dokaza koji su ukazivali da nije baš sve bilo tako dobro u tom domaćinstvu. Sa svakim incidentom koji bi on ispričao, jedno ili drugo od nas troje bi sugerisalo, da to sve ipak nije možda bio samo neki nesporazum. On je insistirao na tome da mu je život bio u opasnosti, i da to NIJE bio samo nesporazum.

Sa svakom njegovom pritužbom, jedno od nas troje bi ponudilo nešto što je ličilo na neko rješenje, ali svaka ideja je odbačena pred činjenicom da je bilo sasvim jasno u njegovom umu, da je ona imala neku vrstu „moći“ i on je bio bespomoćan uslijed toga; čak je sumnjaо da bi ga možda mogla pokušati otrovati! Sve u svemu, činilo se da je toliko bio uplašen nje da je mogao da ništa ne preduzima i da samo sjedi i čeka da bude ubijen nekom hemikalijom ili nečim drugim. Ja sam bila prilično zgađena takvim stavom. Jednostavno nisam mogla razumjeti kako neko može samo sjediti govoreći da mu je život u opasnosti i biti tako nesposoban i bezvoljan, da bilo šta drugo učini osim da roni suze. I tako, jednostavno sam mu rekla da ako zaista vjeruje da se nalazi u fizičkoj opasnosti, da mora da posjeti nekog advokata i promijeni brave dok je Trudy odsutna! To mi se svakako činilo kao razumno rješenje, ako je to što je govorio bila istina. A on nas je uvjerevao da jeste!

Dakle, George se isplakao i konačno je bio tako ohrabren da je rekao da ide vidjeti odvjetnika odmah ujutro, svi smo ga zagrlili, otišli smo doma i to je to. Kriza riješena. Sljedeću reiki večer, ja sam ušla u prostoriju, Trudy je vidjela da ulazim i prestala raditi ono što je bila radila i došla je pravo do mene. Proglasila me je za zlobnu zmiju i kako sam se usudila reći njenom suprugu, da joj da razvod i promjeni bravu u vlastitoj kući! A onda je rekla, da sam ja toliko loša osoba, da ne može biti sa mnom u istoj sobi i izletjela je van.

Svi su stajali izgledajući glupo oko jedne minute. Gledala sam u Louise i Candy, koje su obje bile tamo kad sam rekla ono što sam rekla Georgu, koji je to sigurno rekao Trudy, iako potpuno van konteksta. Ni jedna od njih nije rekla riječ u moju obranu! Kasnije, privatno su rekle da ne brinem, Trudy upravo prolazi kroz tešku fazu, ali sam bila malo zbumjena da su stajale tu, a nisu rekle nešto da se stvar ispravi odmah, i uopće nisu rekle ono što je George bio rekao prvi - da izazove takvu reakciju! Ako je Trudy bila nevina, kao što su predlagale, nije li ona trebala biti upozorenja da njen muž širi takve laži o njoj? Bila sam prilično zbumjena, a Louise i Candy su bile potpuno bezbrižne.

Sljedećeg dana, Louise me je nazvala i rekla da su organizirale "sastanak" u lokalnom restoranu, tako

da smo mogle sve ići tamo i izgладити cijeli problem. Naravno, htjela sam. Ja sam mrzila razdor i nesporazume i nisam namjeravala povrijediti Trudy. TO je prosto bila reakcija na Georgeove tvrdnje da se on bojao za svoj život. Ako je ono što je on rekao istina, on me je svakako trebao poslušati. Ali, očito, tu je bila neka igra u pitanju i oboje njih su uvukli sve ostale u nju. Stigla sam u restoran sa Louise i Candy. Trudy i nekoliko drugih (koji su očigledno bili "na njenoj strani") su već bili tu za velikim, okruglim stolom. Louise je rekla da je također pozvala jednu drugu gospodu, koju nitko drugi tamo nije znao osim nje, a koja je znana kao dobar medijum. Ona je "mislila da bi to bila dobra prilika" za nas sve da sretnemo tu damu. Louise ju je upoznala kao zaposlenu u domu zdravlja i pričala je kako je ta nepoznata žena "vidovita".

Trudy je bila namrgodjena i očito joj nije bilo drago da je prisutna. Ni ja nisam bila sretna sa situacijom, budući da sam dala jednu nevinu i iskrenu primjedu, koja mi je eksplodirala natrag u lice, ali sam se htjela potruditi da se vratimo na normalne odnosne u grupi i objasniti Trudy, da ako netko ovdje igra igre, da to nisam bila ja. Bio sam prilično uzrujana, da Candy i Louise nisu već same rekle Trudy o čemu se tu radilo i koji je pravi uzrok svega. Da su to učinile, ja ne bi bila tako uzrujana.

Onda je došla ta očekivana žena, Jeanie - i to je njen pravo ime, ona je u medjuvremenu umrla, tako da nije bitno da li koristim njen pravo ime ili ne. Ona je bile poput rijetke tropske ptice koja leprša okolo, a zatim je htjela sjesti na stolicu uz mene. Ali, taman kako je počela sjedati, stolica na kotačima je odletjela na drugi kraj sobe iza nje. Ja sam ju uhvatila u zadnji tren i spriječila da padne na pod uz tupi udarac! Kako je bila starija i prilično krhkog izgleda, takav pad je mogao biti totalno katastrofalan. Ona je bila zbunjena na trenutak i Candy je skočila i vratila stolicu. Jeanie je sjela, zabrinuli samo da će plakati ili jadikovati, ali ona me je pogledala i rekla: "Ohhhh! Vidim mnogo dobrih duhova oko tebe! Ti ćeš napraviti VELIKE stvari! Da. Velike stvari! Oh, Bože! MI moramo pričati, ti i ja! Ali poslije. Ajmo sada naručiti jelo, umirem od gladi."

To je napravilo pomak u atmosferi i malo olakšalo stvari. Da nije bilo Trudy sa njenim turobnim mislima na drugoj strani stola, koja je pogledom bacala bodežne na mene i pustila suzu s vremena na vrijeme, mi bi se svi bili dobro zabavljali.

Napokon smo došli i na raspravu o tome, i Trudy je bila odlučna u tome da bez obzira što ja kažem, da sam ja zla osoba. Objasnila sam cijeli incident od početka do kraja, nadala sam se da će Louise i Candy potvrditi glavne točke, kojima su one posvjedočile, ali one su uglavnom govorile: "Da, čini se kao da je bilo tako" ili "Mislim da je bilo i tako, ali ne mogu se točno sjetiti." Svo sažaljenje je islo "jadnoj Trudy!" To me je izludjivalo. Ja nikada u životu nisam bila u prisutnosti takvih ljudi koji su, tvrdeći da su prijatelji, bili u nemogućnosti dati svoje mišljenje ili jednostavno prepričati događaje kao što su se dogodili!

Ali Jeanie je rekla: "Bolje da vjerujete što ova cura kaže, jer ja vidim svjetlo u njoj! Ima mnogo dobrih duhova oko nje i ako ona kaže da je tako bilo, onda je tako i bilo!" Svi su pogledali u nju iznenadjeno i umirili se. To je bio jedan od najčudnijih ručkova kojima sam ikada prisustvovala u životu! Pa, Trudy se na kraju složila da to ostavimo iza nas, svi samo izašli na parkiralište i išli kućama. Jeanie me je uhvatila ispod ruke, i zamolila da ju dopratim do auta, dala mi njen broj telefona i rekla da ju trebam nazvati čim sam doma.

Dakle, to sam i učinila. Ono što mi je ona rekla je bila najbizaranija stvar koju sam ikada čula! Ona je rekla: "Jesi li vidjela kako je Trudy odgurnula moju stolicu da odleti do drugog kraja sobe? Ona me nije htjela tamo! Bila je bijesna da sam došla. A skoro nisam stigla. Mogla sam osjetiti njenu mržnju kad sam se odjevala! Ali duh mi je rekao da postoji razlog da idem, pa sam to i napravila. Razlog je

bio da je tebi bio potrebno jedan saveznik. A ona mrzi i tebe, takodjer! Povezana je sa raznoraznim mračnim stvarima. Ta grupa u toj crkvi - ja bi se držala čim dalje od njih, da sam na tvom mjestu! Ta velečasna Ruth - ona je u sredini nekih zlih stvari, zapamti moje riječi!"... i tako dalje.

Kada sam je pitala što se tu zapravo dogodilo sa tim cijelim nesporazumom, rekla je: "Ti imaš svjetlost u sebi. Oni te mrze zbog toga. Kada svjetlo dodje u sred tame, ono rasvjetjava i izlaže stvari. Oni ne mogu podnijeti svjetlo. Oni će učiniti sve da te maknu od sebe. Moraš biti oprezna. Postoje stvari vani koje te zaista mogu povrijediti. Ja znam! Oni me pokušavaju ubiti cijeli moj život. Sada pokušavaju ubiti tebe! I čuvaj se Louise! Jesi li vidjela kako nije htjela reći ni riječi u tvoju obranu? Pa, to je zato što je ona jedna od njih! I Candy, takodjer. Moraš biti oprezna."

U tom trenutku sam bila sigurna da je kao Jeanie kao "teta Klara" iz stare serije na TVu "Bewitched". (<http://sh.wikipedia.org/wiki/Bewitched> op. prev.) Ono što je ona govorila nije samo smisla. Bilo je totalno ludo! Ali ona je bila tako slatka, iskrena i zabrinuta, da sam joj obećala da će biti oprezna. Obećala sam biti u kontaktu s njom. Rekla sam Candy sve što je ona rekla i složili smo se da je draga starica možda bila dobar vidovnjak, (kao što nas je Louise uvjeravala), ali očito je sad prešla svaku mjeru! Tad smo Candy i ja već bile telefonirale svaki dan. Ako ne na telefonu, ona bi navratila, ja bih prestala raditi ono što sam radila, sjele bi i razgovarale. Stvarno sam uživala u njenom društvu i činilo se da ona uživa u mom, i obje smo bile znatiželjne o "vanzemaljskim otmicama", pa smo puno vremena pričale o tome i uspoređivale sa raznim učenjima koja je velečasna Ruth sponzorirala u crkvi, kao i sa svime što smo čuli iz bilo kojeg drugog izvora. Kad bih imala vremena, išli bismo u trgovine i dućane sa metafizičkim stvarima i razgledavale sve te stvari, povremeno kupile neki kristal ili neku drugu "energetizirajuću" stvar.

Nekoliko tjedana je prošlo, mi smo nastavili s našim reiki večerima, i stvari su bile bolje, ali je i dalje je postojala čudna "nelagodnost" u zraku. Trudila sam se da toj cijeloj situaciji dam što više "ljubavi i svjetla" i držala sam sebe u "balonu ljubavi i svjetla", tako da su sve moje riječi i akcije dolazile iz dubokog mjesta ljubavi i razumijevanja u mom srcu. Bila sam žalosna da sam bila povrijedila Trudy, i činila sam sve što sam mogla da to ispravim. Ali ona se počela mijenjati na neki način, čak i njen izgled se promijenio i počela je dobivati na težini. Istovremeno, činilo se da njen muž nestaje. On je plakao i tužio se, a Trudy je kolatala očima u ogorčenju.

U međuvremenu, Candy i nekoliko drugih su dolazili na naše eksperimentalne sesije kanaliziranja subotom navečer, pa čak i ako je sve što smo radili bio razgovor sa "mrtvim dečkima", bilo nam je zabavno. I mnogi od njih su htjeli eksperimentirati sa terapijom odstranjivanja duhovnih priljepaka, pa je bilo puno eksperimentiranja i istraživanja, pored redovne reiki grupe.

U tom razdoblju su se desila dva događaja, koja ovdje trebaju biti uključena.

Prvi je bio telefonski poziv kojeg sam primila jedne noći od Tima, mladog dečka, koji je sudjelovao u lokalnoj Wicca grupi. On je bio potpuno uspaničen. Pokušavao je jedan "ritual" koji je naučio u tom vješticijem krugu. Ne znam da li je točno postupao prema onome što je tamo učio ili je improvizirao, ali radilo se o tome da je pustio vruću vodu u njegovojo kupaonici da napravi "saunu", i onda je radio neku vrstu rituala "prizivanja", buljeći u ogledalo. (Čini mi se da je morao stalno brisati paru sa stakla, da je mogao gledati u ogledalo!) Na kraju se u ogledalu pojavilo jedno strašno demonsko lice i reklo mu da je on od sada njegov "drug" i da će se on od sada zabavljati mučeći Tima ili se "hraneći" njime ili tako nešto. Imao je osjećaj pritiska i njegovo srce je lupalo kao ludo i mislio je da će umrijeti.

Tim je zapravo zvao iz bolnice gdje su mu dali neki sedativ i rekli mu da je sa njim sve u redu, osim

stresa. Bio je prestravljen da ide kući, jer je demon bio tamo i što bi drugo mogao učiniti? Pa, bila sam malo šokirana, da bi se takva takva stvar mogla dogoditi reiki inicijantu, pogotovo jer su on i Candy uzeli i drugi stupanj. Ali, pokušala sam ga smiriti i rekla mu da dođe pravo k meni - ja će se riješiti demona prilično brzo. Zvala sam Candy i objasnila situaciju, a ona je bila prilično uzbudjena od pomisli na "pravi" egzorcizam.

Dugo smo čekali da Tim stigne, a kad je stigao, bio je u strašnom stanju. Rekao nam je da je na putu prema nama imao auto-nesreću. Automobil, koji je dolazio sa suprotne strane ga je udario i njegov automobil je završio u jarku. On je bio siguran da je demon za to zaslužan i bio je užasnut od straha! Stavili smo ga na Candy-in stol za masažu, te mu počeli davati reiki da ga smirimo. Za to vrijeme, razne čudne stvari su se događale sa njegovim tijelom. Mišići bi skočili i trzali se na način koji definitivno nije bio normalan, a on je rekao da može OSJETITI nešto "ljigavo" što se kreće u unutar njega! I mi smo takodjer pomalo ludili, ali moja iskustva sa sličnim stvarima tijekom mnogih sesija hipnoze, naučila su me da ostanem mirna i kontroliram situaciju. Tima sam zamolila da prepriča točno sve što je učinio i rekao, i kad je to učinio, on je počeo normalno disati i smirio se.

Ubrzo sam ga hipnotizirala i obratila se izravno entitetu. Bila je to sasvim nova razina istjerivanja duhova - prilično bizarna. To nije bio "mrtvi dečko", ni "elemetalni duh", nego nešto puno snažnije, zlige, neugodnije, a jedni Tim se naizmjence napuhavao i ispuštao nezamislivo smrdljiv plin. Ovo definitivno nije bio slučaj pronalaženja jedne izgubljene umrle duše koju je bilo potrebno savjetovati da "ide u svjetlost," i tako osloboditi žrtvu. Ovo čudovište nije imalo namjeru da ide bilo kamo! On je bio "pozvan", svidio mu se njegov novi "dom," i tu neće biti nikakave deložacije! Ali, ja sam bila odlučna u tome da će otići vrlo brzo, tako da je pitanje bilo tko je jači u ovoj stvari.

Odradila sam uobičajeno pozivanja "vodiča" i "svjetlosnih radnika" na astralnom nivou, da dodju i pomognu u oslobođanju žrtve, slijedila sam sve standardne postupke i slično. Ništa se nije desilo. "U ime Isusa" sam odradila rutinu, koja se može raditi ovisno o vjerskoj pripadnosti žrtve. Nije radilo. Entitet je trzao i poskakivao Tima na stolu, stalno ga punio sa plinom i ispuštao isti, u količinama koje su jednostavno nenormalne po bilo kojim patološkim kriterijima. Onda sam odredila Timu da se pridruži Candy i meni u generiranju svjetlosti i topline, i tako unutra okruži demona, koji se počeo tužiti da je "vruće" i "spaljen", da jednostavno prestanemo i ostavimo ga na miru. Počeo se prenemagati i jaukati da mi trebamo imati razumijevanja i suošćenja za njega, jer je to filozofija koju mi zastupamo sa našom New Age "ljudavi i svjetlosti". Sjetila sam se zadnjeg spletka karenja od strane Trudy i George, pa nisam bila zavarana sa tim moljakanjem i plakanjem.

Konačno, ja sam jednostavno rekla entitetu da ga neću ostaviti na miru, neću ga prestati uznemiravati sa toplinom i svjetlosti, i ako treba ostati čemo tu cijelu noć i cijeli sljedeći dan i koliko god dana bude trebalo. To kao da je imalo snagu, te sam zahtijevala da entitet bezuslovno ode i sa posljednjim "napuhivanjem" Timovog abdomena, i osobito glasnog protjerivanja gasa sa strašnim sumpornim smradom, demon je otišao i Tim je napokon bio miran. Probudila sam ga iz hipnoze, pa smo raspravljali o čemu se radi. Jedna od stvari koje je demon rekao je, da je u početku bio privučen Timu na jednom od sastanaka te grupe vještica, gdje se takvi entiteti obično skupljaju i odabiru svoj pljen, zatim vise okolo i čekaju priliku da se "povežu" sa žrtvom na trajniji način. Oni obično "utječu" na pojedinca da obavi neke određene radnje (rituale, op.prev.) koje bi olakšale ulazak i čak iako pojedinac misli da su te ideje njegove, one nisu. Očigledno se može ostvariti dovoljan "kontakt sa umom žrtve", da mu se "usade misli" i "ideje" koje će dovesti do potpunije "opsjednutosti".

Pa, Tim je sasvim sigurno bio izlječen od svojih interesa za Wiccu. Nakon takvog strašnog iskustva, nije htio ići natrag u taj okoliš i dobiti drugog "priljepka" te vrste! Mi smo se dogovorili između nas da ovo zadržimo za sebe, zbog Timovog očitog stida, kao i zbog činjenice da smo pokušavali "zaštititi"

Trudy u njenim "manje naprednim" vjerovanjima. Candy je rekla da Trudy ne bi mogla izaći na kraj sa idejom da "ljubav i svjetlost" nije bila svemoćno sredstvo protiv svega. Ali ja sam bila zabrinuta o implikaciji da reiki nije bio tako "sve-moćan" i zaštitnički kao što smo bili učeni. Osjetila sam da moramo ovo prenijeti drugima na neki način. Candy se složila, ali je zahtijevala da će ona to učiniti na svoj način i u svoje vrijeme. Složila sam se.

Drugi slučaj za zabrinutost je proizašao direktno iz ovog incidenta sa Timom. Candy je htjela da učinim odstranjivanje duhova na njoj, "samo da vidi." ima li tu koga. Ona je bila u strašnom emocionalnom vrtuljku već neko vrijeme, pa je mislila da se puno toga može izravno pripisati nekim privicima. Složila sam se i dogovorili smo termin za idući dan. Iz nekog razloga je Candy htjela dovesti Louise, a ja sam se nevoljko složila sa tim. Candy je bila pacijent i sve što je bilo potrebno da pacijentu bude udobno, bilo je smatrano poželjnim. Dakle, Louise je obaviještena i nakon iskazivanja interesa da bude svjedok, pozvala nas je da odradimo sesiju u njenoj kući.

Tokom te sesije, jedan entitet je identificirao sebe kao "Thomas." Njegova "priča" je bila da je on bio Voodoo praktikant na Haitiju i da je bio ubijen od svog rivala, Voodoo "doktora" 1945.

STVARNI šok je bio kad je tvrdio da je bio "izazvan" ili "da mu je bilo naredjeno" od "čarobnjaka" da se zakači za Candy kao "kontrolni cjevodov". "Čarobnjak?" Tko, gdje, kada? On je rekao da neće reći tko je to bio i bilo je jasno da je bio prestravljen od kazne ako izda "gospodara", ali je rekao da se to dogodilo u prethodnih nekoliko tjedana i da je Candy ZNALA tu osobu. Postojao je još jedan entitet, koji je bio zakačen za Candy putem bračnog odnosa sa mužem, ali taj je vrlo rado otisao "u svjetlo" i nije stvarao probleme.

Bile su tu i dvije samoubojice koji su se prikačili prvom „frekvencijski pogodnom“ domaćinu, tj. Candy, u svom strahu da su prekršili religijski tabu ubijajući same sebe. Ovo nije neobično. Jedan od najvećih razloga postojanju spiritualnog kačenja je prosto ignorisanje pojedinaca o tome šta se ZAISTA događa nakon smrti. Stroga religijska ubjedenja mogu isto toliko biti štetna, kao i vjerovanje da ne postoji apsolutno ništa nakon smrti. Tu su takođe bili jedna žrtva automobilske nesreće i jedna žrtva koja je ustrijeljena. Nikad nisam saznala da li su ti određeni entiteti bili umiješani u zločin ili je to samo bio nesrećan slučaj zato što su on/ona gotovo trenutno otisli „prema svjetlu“ nakon što su slijedili određeni proces sa prethodnim entitetima, učeći od onog što je bilo razmijenjeno sa njima. (Ovo takođe nije neobično. Ukoliko postoji više zakačenih entiteta, čini se da su oni pod uticajem aktivnosti svakog od njih u njihovom „podijeljenom domaćinu/kući“).

I ja i Candy smo bili počinjali dobijati ideju da se nešto sumnjivo događa ovdje, i ona je donekle bila uznemirena od pomisli da joj se čak „nešto“ bilo prikačilo na ovaj način, što ju je pokušavalо kontrolisati. Takođe je bila veoma ljuta i bila je odlučna da sazna KO je to bio. Louise, kao i obično nije iznosila svoje mišljenje. Samo je nastavljala govoriti „zar to nije nevjerovatno“! opet i opet ispočetka sa svojim širokim i nevinim očima.

No, ono što se sljedeće dogodilo je bilo nekoliko nedelja bizarnih sinkroniciteta, previše da bi se svi mogli nabrojati. Takođe mi je jako žao, što nisam vodila neki dnevnik događaja, jer truditi se to sve popamtili u jednom pravilnom redu zbivanja nije uopšte jednostavno, sasvim sigurno. Već gotovo tačno dvije godine sam se trudila nabaviti knjigu od Velikovskog „Svijetovi u koliziji“, ali bez uspjeha. Bila sam u sve i jednoj knjižari, zvala sve distributere, čak kontaktirala i izdavača koji mi je objasnio da se knjiga više ne štampa i da se ne planira ponovo štampati. I tako, obilazila sam okolo sve knjižare i ispunjavala male kartice za njih da vlasnici knjižara to mogu potražiti i obavjestiti me ako postane dostupno.

Još jedan interesantan događaj u tom trenutku je imao veze sa istragom ubojstva, u koju sam bila uključena 1993., koja je dovela do pogoršanja mog fizičkog stanja. Bila sam vezana za krevet više od tjedan dana, tijekom kojeg sam više ili manje bila prisiljena otvoriti oči prema mogućnosti interakcije vanzemaljaca sa ljudima ovoj Velikoj Plavoj Kugli. Ova priča je navedena u Amazing Grace, pa je tu neću prepričavati. Ali, dovoljno je reći da ova istraga bila otvaranje "vrata" za kasnije NLO / vanzemaljsko buđenje u mom životu. Nisam imala ni jedan takav slučaj već mnogo mjeseci, pa sam bila iznenadjena kada je telefon zazvonio ubrzo nakon tih incidenata istjerivanja duhova i na telefonu je bio privatni istraživač, moj prijatelj, koji je djelovao kao veza između mene i nekih dužnosnika za provedbu zakona u kasnijoj fazi one istrage ubojstva.

On me je pitao o nečem drugom, ali onda me je pitao o razgovoru između mene i jednog detektiva za ubojstva iz lokalne agencije za provedbu zakona. Taj razgovor se nikada nije dogodio, pa sam ga upitala o čemu on priča. On je rekao: "Zvao sam te u listopadu, kada je on bio ovdje u uredu sa mnom, i jedno od tvoje djece je reklo da si u bolnici, pa sam ostavio broj i poruku da ga nazoveš. Mislio sam da jesi do sada."

Nikad nisam dobila poruku. Mora da su djeca zaboravila. Dakle, uzela sam ime i broj, nazvala i ostavila poruku na sekretarici. Bila sam znatiželjna o čemu je on želio razgovarati sa mnom. Njegovo ime je bilo "Marion Thomas." (Nije pravo ime, nego "izmišljeno", jer su ovdje odnosi slični i dio su "sustava tragova" kako sam ih kasnije razumjela.) Znala sam da je "Marion" često korišteno muško ime u prošlosti, ali nije previše često u sadašnje vrijeme, pa mi je to bilo malo čudno. I, Thomas se zvao moj brat, a on je imao najboljeg prijatelja kad smo bili djeca, koji se zvao "Thomas Marion".

Sve te misli su letjele kroz moju glavu u tom trenutku.

Spremala sam se da odvedem moju majku njenoj kući, jer je ona bila u mojoj kući većinu jutara. Kako smo došli do vrata, telefon je zazvonio ponovno. To je bila "Marion Thompson," vlasnica lokalne knjižare, da mi kaže da je imala kopiju "Svjetovi u koliziji", od Velikovskog. Bila sam tako sretna, da sam joj rekla da stavi "prodano" na nju, a ja ću doći odmah. "Marion Thompson? Marion Thomas? Što se događa ovdje? Onda sam krenula van, majka je stajala na izlazu i čekala.

Telefon je zazvonio ponovno. Skoro da se nisam javila, ali odlučila sam da je bolje da se javim. To je bio moj bratić - kojeg sam srela prvi put na prvom MUFON sastanku nakon viđenja NLOa iznad mog bazena (Amazing Grace). On je također zvao, jer je upravo pronašao kopiju Velikovskog "Svjetovi u koliziji" u kutiji u svojoj garaži. Znao je da sam ju tražila i htio mi ju je dati! Pa to je bilo previše! Dva "Marions", dvije knjige, dvije godine u potrazi za knjigom, a na kraju - sve u roku od oko 30 minuta! Mislim, zaboga, kakve su šanse da me dvije osobe pod nazivom "Marion", zovu u roku od nekoliko minuta? A kakvi su izgledi da mi dvoje ljudi nudi određenu knjigu u roku od nekoliko minuta, nakon dvije godine traženja?

Ali, do sada sam već bila naviknuta na takve stvari. To je samo značilo da stvari UISTINU postaju čudne. Samo nisam znala koliko čudnije će tek postati!

Bila je srijeda - reiki večer. Kada sam stigla, primijetila sam da je nekoliko ljudi sjedilo u dvorištu. Bila sam iznenadjena da je jedna od njih velečasna Ruth. Tu je također bila visoka crvenokosa žena i čovjek sav obučen u bijelo - bijele kratke hlače, bijelu košulju, bijele čarape, pa čak i bijele cipele - s teškim zlatnim nakitom oko vrata i zlatnim lancima na ručnom zglobo. Pozdravila sam ih srdačno i ušla u kuću, a njihov odgovor nije bio tako prijateljski. Ali ja samo mentalno poslala ljubav u

njihovom pravcu i zatvorila vrata. Žena koja je već ležala na stolu, kad sam našla moje mjesto, je bila medicinska sestra koji su patila od fizičkih problema, vjerojatno vezanih za stres sa posla.

Kad sam stavila svoje ruke na nju, one su se spojile s njom kao dva jaka magneta - BAM! Na način i sa snagom koju nisam prije doživjela. A energija se počela izlivati. Sad, jedini način na koji bi mogla opisati moj osobni dojam kanaliziranja reiki energije je da se osjeća kao dojenje djeteta. I to je jasan osjećaj. Mogu osjetiti i pratiti tok koji konstantno teče, kao što sam mogla osjetiti i pratiti protok mlijeka kada sam dojila moje 5ero djece tokom godina.

Ova žena, medicinska sestra, je vukla energiju tako jako, da je bilo bolno! Moji ručni zglobovi su počeli boljeti. Znala sam da se to može odnositi i na operaciju koju sam nedavno imala na zglobovima, i da jer tu očito bio neki "kratki spoj" ili nešto, ali sam se dosada mogla nositi sa tom neudobnosti. Ali, u ovom slučaju, jedva sam stajala od boli. Isključila sam se za nekoliko minuta i otresla ruke i zaustavila ih, a zatim stavila ruke nazad. Ista stvar. Ova žena je sigurno bila potrošila sve svoje rezerve i rado sam joj pomogla na taj način, čak i ako je to bilo neugodno.

Ali uskoro, tok se počeo usporavati, bol se smanjila, "magnetska" senzacija je popustila, i znala sam da je "gotova" za taj put. Htjela sam se odmoriti i dati nekom drugom da uzme moje mjesto, ali tada je čovjek u bijelom došao i rekao: "Ne idi još!" Louise ga je predstavila kao "priatelja velečasne Ruth", koji je došao isprobati reiki jer je imao problema sa venama. On je skočio na stol tako živahno, da je bilo nemoguce da je imao ikakvih problema! Vratila sam se natrag na svoj položaj kao što je tražio.

Nije bilo ništa neobično o tom čovjeku u smislu potrošnje energije. U stvari, uopće se nije činilo da je vukao energiju. Osjetila sam miris viskija u njegovom dahu, a moje iskustvo je bilo da se alkohol i reiki NE mješaju. Vidjela sam da ljudi postano gadno bolesni, ako su pili prebrzo nakon reiki tretmana. Mislila sam mu to spomenuti kad sidje sa stola, da bi moglo biti bolje ako se suzdrži od alkohola nekoliko sati, ali nisam dobila priliku. Čim smo odmakli naše ruke (bilo nas je pet po stolu), čovjek je sjeo, skočio na noge i došao do mene. "Ovo je za tebe", rekao je, pružio ruku i nacrtao neku vrstu simbola na mom čelu sa svojim prstom.

To je ono što je on učinio, opisano u samo par riječi, ali način na koji se to dogodilo je bio čudan. Bilo je kao da su svi u sobi bili smrznuti nekoliko, gotovo neprimjetnih, trenutaka. I svi su ostali smrznuti, dok on nije izašao kroz vrata, a svi smo se vratili natrag u stvarnost tek od zvuka zatvaranja vrata na njegovom automobilu, paljenjem motora i zvuka auta koji se udaljava. Svatko je buljio u mene i svi su počeli odjednom. "Što je TO bilo ?" ili "Što ti je napravio?" ili "Tko je taj čovjek?" ili "Kako se USUDIO dotaći TE bez tvog dopuštenja." Posljednje je bio glavni problem. Prilično je standardno u reikiju da nitko ne dodiruje nikoga bez dopuštenja. To nam je neprestano ponavljanje i mi smo to uzeli vrlo ozbiljno.

Ja sam pitala Louise, tko je bio taj čovjek, a ona je tvrdila da ne zna više od činjenice da su ga doveli velečasna Ruth i njena prijateljica. Candy i drugi su svi vikali uvredjeno i ispitivali mrlju na mom čelo da vide što bi to tu moglo biti nacrtano. Nitko nije znao tko je taj čovjek bio. Nitko nije shvatio smisao njegove akcije. Nitko nije znao zašto su iznenada došli velečasna Ruth i njeni prijatelji. Nakon toga smo se svi umirili i ponovo počeli radit, ja sam se okružila sa ljubavi i svjetlosti, sigurna da tko god je taj čovjek bio, ili što god da je bila svrha njegovog neobičnog ponašanja, da to nije moglo probiti moj štit. Te noći, oko ponoći, probudila sam se sa toliko boli u prsima, da sam znala da sam imala srčani udar.

Bilo je ne samo kao da slon sjedi na mojim prsima, tu je bio i kolac zaboden u moju prsnu kost i bila

sam uvučena u "željeznu djevicu"

(http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/6/64/Zelazna_dama.svg/329px-Zelazna_dama.svg.png uredjaj za mučenje, op. prev.) koja je lagano cijedila dah iz mene. Probudila sam mog (bivšeg) muža i on me je odveo na hitnu pomoć.

Čim smo stigli u bolnicu, pritisak i bol su se počeli smanjivati. Budući da je izgledalo da se moje stanje "stabilizira", nije bilo ogromne žurbe, ali su radili prilično brzo na meni. Doktor je rekao da bi trebali odraditi testove i držati me na promatranju nekoliko dana i ja sam se složila sa tim. Bila sam prestrašena ovom prilično naglom aktivacijom ovog stanja, jer sam vjerovala da sam izlječena. Ali, kad je sestra došla sa kolicima i opremom za infuziju, i kad su počeli pripreme za umetanje iste, jasan i snažan glas, kao ništa do tada, rekao mi je u mojoj glavi, da ako im dam da ubodu iglu u moju venu, da će ona biti iskorištena da me se ubije. Moj racionalni svjesni um se odmah suprotnovativio: "To je apsolutna glupost! Ti si paranoidna! Previše si čitala razne čudne stvari i to ima utjecaja na tvoje odluke."

Onda me je oblio val topline i "znanje" da će, ako ostanem u bolnici, umrijeti. Osjećala sam potpuno šizoidno u tom trenu. I ne samo to, tu je bio problem kako izaći iz te situacije. Mislim, kako reći: "Hvala što pokušavate spasiti svoj život, ali, ne hvala!"? Bila sam između čekića i nakovnja, i činilo se da nema izlaza. Pokušala sam uvjeriti sestruru, da je infuzija bila nepotrebna. Ona je zanemarila moje prigovore i rekla da je to "standardni postupak", pa se treba učiniti. Nije bilo opcija. Rekla sam joj tada vrlo jednostavno: "Ne, ne želim infuziju." Bilo je jasno da me ignorira.

Brzo sam u svom umu izračunavala mogućnosti. Da, mogla sam imati srčani napad, i to je mogao biti predznak jednog "većeg". No, s druge strane, to je moglo također biti nešto što je moglo imati veze sa onim čovjekom na reiki večeri. Bila sam izrazito svjesna informacija koje sam dobila od Tima i Candy u njihovim terapijama oslobadjanja od duhova. Ali koliko pouzdane su bile takve stvari? Bila je jedna stvar raditi sa time u drugima, a druga, kada sam to morala uzeti u obzir kao STVARNO i na na takvom znanju bazirati ključnu odluku. Ako je to bilo znanje, a ne samo još jedan sloj "luka", da tako kažem. Ako je to bila točna informacija o tome kako stvari funkcioniraju na "psihičkoj" ili "nevidjenoj" razini, onda je možda ovo što mi se događa smišljeno da uopće dospijem u bolnicu. A možda je to učinjeno, da se netko u bolnici onda aktivira, "dodje do mene" i "slučajno" učini nešto glupo što bi rezultiralo mojom smrću.

U isto vrijeme, sjećala sam se Frenkovog izlaganja događaja iz mog života, sa zaključkom da su neki od njih bili izrazito neobični i njegova ideja je da je postojao razlog za to. Ako je BILO tako, (i zapamtite, nije bilo NIKAKVOG DOKAZA za to izuzev činjenice, da kada sam bila zamolila za pomoć u vezi mog zdravlja, bila sam usmjerena na reiki), onda je takodjer mogao postojati neki razlog za određene ljude ili grupe ljudi koji su me željeli skloniti „van slike“.

Međutim, bez obzira na sve, to je još uvijek bio izbor koji sam morala napraviti bez nekog vidljivog DOKAZA!

Mogla sam imati „površne“ ili „standardne“ interpretacije tih događaja, npr. da sam trebala biti u bolnici zato što je postojala opasnost da dobijem srčani napad i moram biti „spašena“ zahvaljujući medicinskoj profesiji.

Ili sam mogla imati suptilnu spiritualnu interpretaciju, te uzeti odgovornost za svoj život u vlastite ruke, učiniti nešto važno bazirano na znanju, ali BEZ DOKAZA.

I ako nisam bila u pravu, umrla bih. Ali ako jesam bila u pravu, onda ne bih. I ako je to bila ispravna

interpretacija, onda bih sasvim sigurno umrla da sam ostala. Kakva dilema! I svaka pojedina stvar u mom kulturološkom i socijalnom programiranju je težila ka normalnoj interpretaciji – imala sam zdravstveni problem i bilo je potrebno da se hospitalizujem kako bih se „spasila“. Moje učenje do te tačke, moje eksperimentisanje, moje širenje svijesti, je sve moglo biti pometeno pod tepih kao „subjektivno“ ili čak „ludo“. Do vrata, ja sam mislila da je to ludost, u tom trenutku!

Šta sam uopšte MISLILA? Ali neka vrsta lude „hrabrosti“ je prešla preko mene. Ispravno ili pogrešno, jednom u svom životu, MORALA SAM poslušati svoje unutrašnje impresije. Ako sam pogriješila i zbog toga umrem, onda neka bude tako. Ali to neće biti usljed nedostatka hrabrosti!

Odlučila sam. Velika smirenost je prešla preko mene i ja sam čvrsto rekla medicinskoj sestri da neće staviti iglu u moju venu. Mislim da mi ispočetka nije vjerovala, ali kad sam sišla sa kreveta i počela oblačiti svoju odjeću, ona reče: "Dovesti ču doktora." Došao je doktor i rekao: "Vi radite veliku pogrešku ovdje!", i da će morati potpisati da oslobadjam bolnicu od odgovornosti i sve što uz to ide. "Potpisati ču", rekla sam. "Nemam ništa protiv bolnice ili vas, ali NEĆU ostati ovdje i NEĆU dobiti iglu i medikamente u moj sistem. A i da nadopunim, rekla sam: "To je protiv moje vjere." Pa, mora da je to bila prava stvar za reći, jer formulari su odmah bili spremni. Potpisala sam, izašla u čekaonicu i rekla mom (bivšem) mužu da me odvede kući. On mislio da sam potpuno izgubila razum. I jesam! Ali jednostavno nisam mogla diskutirati sa silom koja mi je rekla da napustim to mjesto.

Otišla sam kući, otišla u krevet i počela se tresti kao list, sa implikacijama onoga što sam učinila. Oponirala sam i suprotstavila se svim normalnim konvencijama. Djelovala sam protiv svog programiranja iz čitavog mog života, koje je glasilo da budem pod jednom vrstom kontrole od nekog drugog - da budem "dobra cura", i pustim "doktora", ili bilo koga drugog da odluči o tome što mi se treba dogadjati. Bila sam preplavljenja sa toliko sumnji, da je bilo čudo da nisam dobila pravi infarkt! Sutradan sam se osjećala vrlo loše.

Bio sam slaba i osjećala sam se "na rubu" nečeg dubokog i tamnog. Osjećaj koplja u mojim prsim je bio blaži, ali bio je prisutan konstantan pritisak, a slon na prsim je izgubio težinu. Kad sam otišla u kuhinju da popijem vode, pogledala sam van i vidjela da je bazen bio zelen. Preko noći se pretvorio u "graškovu juhu". To me još više rastužilo, pa sam zamolila muža da to popravi. On je to i učinio. Nakon oko 100 dolara vrijednih kemikalija i čišćenja bazena, on je još uvijek bio - graškova juha.

Nekako sam znala da to stanje vode u bazenu predstavlja moj prostor i mene. Došlo je do "invazije" i psihičke "sluzi". I jasno, sudeći po činjenici da ne reagira na normalan postupak, bilo je potrebno da se poduzme neki dodatan posao. U tom trenutku je Candy nazvala, i ja sam joj rekla što se dogodilo. Ona se činila ožalošćenom i suošjećajnom i rekla je da će pokušati sazнати nešto o čovjeku koji je bio one večeri na reikiju. U međuvremenu, Tim je zvao i htio razgovarati o tom incidentu. On je bio vrlo uznemiren u vezi toga kao i ja.

Tim je imao mnoge prijedloge za "čišćenje" moje psihičke okoline i ponudio se da dodje i više učini. On je htio da vidi bazen. Bila sam otvorena za pomoć, pa sam rekla: "Svakako, dodji." Tim je došao i bacio pogled na bazen i onda odradio neki ritual koji je trebao "razjasniti stvari." Ništa se nije dogodilo. Nastavila sam imati osjećaj da se nalazim u željeznoj djevici koja me komprimira. Kao osjećaj pritiska u gasnoj komori, čini mi se. Candy je opet zvala. Ona je rekla, da je dobila informacije od pomoćnice velečasne Ruth, i čini se da gospodin sa reikija bio čovjek upućen u ritualnu magiju i navodno je bio "Velika Faca" u metafizičkm mambo - jumbu u cijeloj državi.

Od toga se nisam osjećala bolje. U stvari, bila sam stvarno deprimirana razmišljanjem o ljudima koji su u stanju učiniti nešto tako gadno i štetno, kada ja nisam nikada nikome učinila ništa nažao. ŠTO

sam točno učinila da me ti ljude toliko mrze? I ne samo to, tu je bilo mnogo konfuzije u mojoj svijesti o tome kako se to uopće moglo dogoditi, kad sam bila "okružena sa ljubavlju i svjetlosti", i uvijek sam mislila misli punе ljubavi, slala sam ljubav, itd. Candy je rekla da ima savršene odgovore za to kako da "razjasni stvari" i ponudila je da to "učini na njen način." Opet, bila sam otvorena za bilo što, što bi moglo pomoći, pa sam se složila.

Došla je naoružana sa ljekovitim biljem, kaduljom, svijećama, soli i kristalima i cijelom kutijom metafizičke opreme. Kao i Tim, i ona je "čistila" mjesto, stavila "oltar" sa svijećama, peharima bilja, kristalima koji su bili "napunjeni" i takve stvari. Hodala je oko kuće sa upaljenom kaduljom, otvorila sva vrata i prozore kako bi "ozračila" i tako dalje i tako bliže. Onda je išla oko mene i "pokaduljila" moje cijelo tijelo, a zatim mahala sa tim dimom okolo, to navodno garantira eliminiranje bilo kakve negativne energije.

I ... ništa dogodilo. Koliko god smo se oslanjale na ove "rituale" da će "ugasiti vatru sa vatrom", još uvijek sam osjećala slona na mojim prsim i tu je još uvijek bio konstantan pritisak.

Sljedećeg dana, bazen je i dalje bio graškova juha. Poslala sam svog (bivšeg) muža da donese još kemikalija. Dozirali smo bazen sa klorom i uništavačem algi, koji bi ubio alge u olimpijskom bazenu, 5 puta većem nego našem! Pumpa je radila non stop, čistili smo filtere non stop, pumpali, čistili, i tako dalje još 24 sata. Graškova juha. Dečko koji je došao očistiti bazen je rekao da ćemo morati pustitit svu vodu, osušiti bazen i naliti svježu vodu. Iz dana u dan borila sam se da funkcioniram i pored strašnog pritiska u mom umu. Osjećala sam se kao ranjena zvijer, a krdo vukova je polako kružilo oko mene, približavalo se bliže, njušeći, ispitivajući i čekajući da postanem slaba i totalno bez otpora, kada će skočiti na mene i uništiti me. Dan za danom u bazenu je bila graškova juha. Kemikalije u bazenu; obredi, molitve i "čišćenje" u kući i oko mene. Provela sam sate podižući "psihičke" štitove ljubavi i svjetlosti oko mene i kuće. Pokušali smo psihička ogledala. Rezanje psihičkih "veza". Sve, sve što nam je palo na pamet smo pokušali. Ništa nije funkcioniralo.

Razgovarali smo o tome sa svih strana. Imala sam neke ideje iz mojih terapija oslobođanja od duhova, da problem može biti nekakav "eteričnih kanal" koji drži ljude eterički povezane sa drugim ljudima. Znala sam da se određeni entiteti kače vrlo često tako što se mi družimo sa nekim ljudima ili nalazimo oko određenih ljudi, i da ti ljudi obično nisu ni svjesni da su oni "nositelji" ili "instrumenti" za takvu vezu. Kao neka vrste psihičke "tifusne Marije". (Typhoid Mary, http://en.wikipedia.org/wiki/Mary_Mallon op. prev.) Dakle odlučila sam, da ako je to slučaj, a budući da nisam mogla točno VIDJETI tko je "nositelj", jednostavno sam morala prekinuti veze sa svima iz te reiki grupe, dok ne budem dovoljno jaka da pojedinačno eksperimentiram i vidim tko je bio kanal napada.

To je bila teška odluka, jer sam stvarno voljela te ljude i bilo mi je ugodno u njihovom društvu. Naravno, incident sa Trudy mi je dao povod da mislim, da je ona "kanal napada", ali to je značilo da je svatko tko je povezan s njom, a zatim i sa mnom mogao "nositi infekciju" preko posrednika. Candy i Tim su se složili sa ovom procjenom i svi smo odlučili prestati se družiti sa grupom dok ne budemo mogli napraviti par "testova". Svi troje smo imali ovih ili onih problema družeći se sa ljudima koji nisu bili "ono za što su se izdavali", ali tu je ipak bio problem u mom svjesnom umu, da li je takav napad bio namjeran ili ne. Čini se da, kao što su dokazi pokazivali, da kanala napada čak nije morao biti ni svjestan da je kanal za napad!

Ali, to je bila još jedna odluka koja je išla protiv filozofije "ljubavi i svjetlosti" i "bezušlovne ljubavi". Također je išla protiv svih društvenih i kulturnih učenja o "kompromisima" i "radimo na tome da se

ipak složimo", i tako dalje. Ali, morala sam učiniti nešto, morala sam imati vremena da složim stvari u mojoj glavi, a ovo se činilo najsigurnije u ovom trenutku. Dakle, odluka je donešena. Mentalno sam se odvojila od svih tih ljudi, odlučila da čak neći ni razgovarati s njima dok ne saznam više o tome što se događalo.

Te noći sam imala jedna san. U snu je bio bazen. Netko je dovezao auto u bazen i ja sam bila zbumjena razmišljajući kako da izvučem auto odatle. Žena koja mi je došla u posjetu se činila kao rodjaka, iako točan odnos nije bio jasan. Ona je nazvala vučnu službu da izvuku auto, a potom mi je pomogla isisati bazen, očistiti blato, ulje i benzin iz bazena, a onda je došao val iz obližnjeg oceana i ponovo napunio bazen sa svježom pjenušavom vodom. Probudila sam se i pitala se što bi taj san mogao značiti. San mi je dao pozitivan osjećaj i ustala sam iz kreveta osjećajući se mnogo bolje. Pritisak je nestao i moje disanje je bilo mnogo lakše. Otišla sam u kuhinju, pogledala kroz prozor i bazen je bio čist. Stajala sam buljeći u bazen u nevjericu. Unutra smo stavili gomilu kemikalija u posljednjih nekoliko dana i već smo prestali misliti da ćemo ga uspjeti očistiti, a u bazenu je sada bila jasna i pjenušava voda kao u mom snu.

U tom trenutku, Tim pokucao na vrata, a ja sam mu rekla da je bazen bio čist. On je postao jako uzbuđen i otišao je da ga pregleda. Buljio je u bazen, tresao glavom i neprestano govorio: "Ne mogu vjerovati!" Pomagao je sa kemikalijama, čišćenjem filtera, itd., i pomagao je kod "duhovnog čišćenja", pa je znao što je sve bilo urađeno bez učinka i da smo već izgubili nadu. Bio je izvan sebe zbog takvog naglog obrata. Rekla sam mu o snu, ali bila sam nesigurna koje točno značenje taj san ima ili čak tko je bila "rodjaka", koja je došla da mi pomogne.

U tom trenu, Candy je nazvala sa svojim vlastitim vijestima. Čini se da je upravo primila poziv od jednog od članova metafizičke crkve koji ju je obavjestio da su pomoćnica velečasne Ruth i Velika Faca imali automoblisku nesreću tokom noći. Oboje su se nalazili u bolnici i velečasna Ruth je zatražila od svih ostalih da se „mole“ za njih. Rekla sam Candy koliko je bila bizarna ova „vijest o nesreći“ zato što sam sanjala kako je neki auto uletio u moj bazen, a sada je bazen bio potpuno čist. I k tome, slon je napokon sišao sa mojih prsa. Da li je tu bila neka veza između tog sna, čišćenja mog bazena, oslobođenja od „napada“ i moje odluke da prekinem kontakte sa grupom kao i svakim pojedinačnim članom?

To je bilo moguće. Ali me je takođe prisililo da razmotrim ideje koje su bile totalno bizarne. Činilo se da obavijanje sebe ljubavlju i svjetlošću nije bilo efikasno koliko se propagira, pogotovo u određenim okolnostima. Da li bi moglo biti da je „balon ljubavi i svjetlosti“ bio neka vrsta „inhibitora“ znanja, rasta ili progresa? Za mene je sada bilo prilično jasno da su ljudi koji žive u takvim „čahurama uvjerenja“ bili jako pogodni za razna kačenja (spiritualnih entiteta – prim.prev.) i za „korištenje“ od strane tamnih sila ili „mrтvih dečki“ kao i svaki drugi. Možda čak i POGODNIJI. Razlog za to je bio u tome da oni nisu VJEROVALI da je tako nešto moguće, i zbog toga nisu imali podsticaja da nauče da je tako nešto ne samo moguće, nego i da se tako nešto NJIMA i DEŠAVA! To je bilo kao što su stari ljudi običavali reći: „Jedina stvar potrebna za pobjedu zla jeste da dobri ljudi ne čine ništa.“ Ovdje imamo savršen primjer ovakve izjave. Kada je neka osoba zatvorena u sistem uvjerenja, ona ne može VIDJETI šta se STVARNO događa na jedan OBJEKTIVAN način. Oni ne dovode u pitanje svoja zapažanja ili iskustva na jedan „otvoren“ način, već ih radije interpretiraju u skladu sa sistemom uvjerenja, kod kojeg ne postoje nikakve druge opcije za neka druga objašnjenja. Kvadratni klinovi koji se ne mogu ugurati u okruglu rupu se ignoriru ili pometu pod tepih.

Također se činilo da dosta ljudi koji su sebe predstavljali kao "radnici svjetla" nisu ustvari bili - takve prirode. Možda u svojim svjesnim umovima, ali na dubljima nivoima, nešto se događalo, tako da je stvarno bilo potrebno pronicljivo promatranje da se razluči, i ja sam bila zbumjena o tome što da

mislim o cijeloj ovoj stvari. I ne samo to, izgledalo je da je potrebno da na svakom koraku radim izvore temeljene na vrlo suptilnom razumijevanju. Ali to kao da se odnosilo na činjenicu da sam stalno preispitivala sve. Nisam bila zapela u UVJERENJIMA. Postoji još više zabrinjavajuća stvar. Pitanje same Candy. Kako je ona mogla "sjediti na rubu"? Kako to da je imala tako jednostavan pristup i kontakt sa tim ljudima? Pokušala sam ostaviti to pitanje postrani, ali je zahtjevalo odgovor kad tad. U određenom smislu, u tom trenutku sam podigla svoje misaone štitove protiv nje i više nikad nisam imala povjerenja u nju tako slobodno. Nastavila sam interakciju sa Candy još par mjeseci, kroz rano razdoblje Kasiopejskog kontakta, u kojem me je ona stalno uvjeravala da ima "sve pod kontrolom." C's su rekli drugačije, ali u tom trenutku nisam znala što da vjerujem.

Ona je provodila mnogo vremena sa navodnim NLO istraživačem, koji će "pisati knjigu o njenom slučaju", i (podrazumijevalo se) napraviti ju poznatom. Provjerila sam ovog tipa preko mog prijatelja detektiva, koji je pronašao da on ne samo da nije vjerodostojan, nego da poznati i priznati istraživači nisu htjeli imati ništa sa njim. Kad sam ovo rekla Candy, ona je to rekla njemu, a on ju je uvjerio da sam ja ta koju treba izbjegavati, jer sam ja htjela iskoristiti nju, tako da ja postanem poznati "NLO istraživač." On je s druge strane, samo "želio pomoći." Naravno, on je htio imati i intiman odnos sa Candy. Vodjena ovim čovjekom, Candy je ušla u krug ljudi koji su vjerovali u Billy Meiera i njegove "Plejadance" tako fanatično, skoro kao kult. I u ovom trenutku, njene akcije su postala toliko bizarne da sam se osjećala da ju moram upozoriti na to. Ona se naljutila da sam uopće dovela u pitanje njihove namjere. Bilo je jasno da je na njihovoj strani postojalo stalno nastojanje da ju uvjere da sam joj ja neprijatelj. Medutim, ništa nije bilo dalje od istine.

U jednom trenutku, Candy je otkrila da je haljina koju je bila nosila u vrijeme njene „glavne otmice“ bila bačena u jedan ugao njenog ormara i ostavljena netaknutom više mjeseci. Rekla je da je jednostavno bila nesposobna da se nosi s tim zbog emocionalne uzrujanosti koji joj je taj događaj prouzrokovao. Rekla sam joj da sve to strpa u jednu plastičnu vreću i ostavi po strani sve dok ne pronađem način kako propisno ispitati tragove. Pozvala sam svog prijatelja privatnog istražitelja i ispričala mu o toj cijeloj stvari. On je bio veoma zainteresovan za ovaj „fizički dokaz“ obzirom da se to moglo i naučno testirati. Odlučio je da upotrijebi svoje veze kod nadležnih organa kako bi dobio pristup odgovarajućem laboratoriju, s tim što je namjeravao to sve obaviti tako da im ne otkrije moguću povezanost cijelog slučaja sa NLO-om. Mislili smo da bi to bio najbolji način da spriječimo „nestanak“ tih dokaza, ako je uopće bilo nekih.

Nazvala sam Candy i rekla joj da sam uspjela to urediti, i ona je bila prilično uzbudjena i složila se da donese tu haljinu, kako bih je mogla predati tom privatnom istražitelju. Samo par sati nakon što mi je dala haljinu, pozvala me je i pitala da li sam haljinu već predala i ja sam rekla: "Ne, još ne". Mada sam se upravo spremala na to. Insistirala je da to NE činim, zato što joj je njen NLO istražitelj/ljubavnik rekao da on ima „prava sredstva“ da ispita i testira haljinu – jer je neki njegov prijatelj bio hemičar sa svojim vlastitim laboratorijem. Ja sam već znala da je taj tip bio potpuni varalica, i upozorila sam je da čini strašnu grešku, jer će njen „dokaz“ biti skroz kompromitiran ako mu dopusti da ga uzme. Ali ona je bila ubjedena. To je bilo vrlo slično nekim izborima koje sam prije i sama morala napraviti, s tim što je ona to radila zatvorenih očiju prema objektivnim činjenicama.

Došla je i uzela haljinu natrag. Moj rođak koji je bio dosta u kontaktu sa ljudima iz MUFON-a me je nazvao i rekao da je u vezi ovog incidenta bilo mnogo naklapanja. Čini se da je, nakon što je Candy dala svoju haljinu svom novom „guru-u“ iz ufologije, on haljinu onda dao nekom svom drugu koji je tvrdio da je on „naučnik“, a kojeg je moj rođak znao. Rođak je rekao kako je mislio da je taj tip možda uzimao neke tečajeve iz hemije na fakultetu, ali da on definitivno NIJE nikakav naučnik – u biti, on je bio samo običan tehničar u postrojenju za tretman otpadnih voda. TO je bio njegov laboratorij!

Dakle, Candy je odabrala tehničara u postrojenju za tretman otpadnih voda, koji će sprovesti VRLO ZNANSTVENU analizu (!) nasuprot legitimne analize u stučnom tehnološkom forenzičkom laboratoriju. To je bio njezin izbor. Bila sam potpuno zgrožena nad svim tim i njihovim NLO igramama. Upravo tada sam trebala održati jedan govor o Kasiopejcima u jednoj knjižari i par dana prije toga, dobila sam telefonski poziv od vlasnice trgovine. Bila je vrlo uzrujana i rekla da je je netko zvao anonimno, tko je elektroniskim urednjajima maskirao svoj glas govoreći da, ako ona ne otkaže moj govor, da joj je bolje da se pripremi za "loš publicitet", jer ja sam bila na listi za "eliminaciju". Da li ona želi da se to dogodi u njenom dućanu?

Srećom, ona je pobjesnjela na to da joj netko prijeti i bila je spremna riskirati, ali ja nisam. Zvala sam mog prijatelja privatnog istraživača i objasnila mu situaciju. Njegov partner je voluntirao da bude moj tjelohranitelj, i odvezli su me do mjesta, pretresli su svakoga tko je ušao, a tjelohranitelj je bio naoružan i spremjan za akciju. Shvatila sam sa su stavri otišle potpuno van kontrole, kad sam morala imati oružanog tjelohranitelja, kako bi govorila o Kasopejskom materijalu!

Ne samo to, nego šta se zaista događalo ovdje? Zašto je cijeli taj proces eksperimentisanja sa čenelingom, jednom kad je prošao određenu tačku, bio ispunjen tolikim napadima? Moglo bi se reći da takve aktivnosti ne dolaze od „dobrih momaka“. Samim tim, one moraju doći od „loših momaka“. I ako je to bio slučaj, zašto? Jedini logičan odgovor je bio taj da je morao postojati neki razlog zbog čega oni nisu HTJELI da mi nastavimo sa eksperimentom. I jednom kad je kontakt bio uspostavljen, oni definitivno nisu htjeli da informacije koje smo primali budu podijeljene sa bilo kim. I ponovo, morala sam pitati zašto? Jedini logičan odgovor na to, zašto je bilo toliko željeno da me se učutka je bio taj da je ono što smo primali bila ISTINA – ili nešto veoma blizu toga! To je takođe donijelo pitanje zašto toliko mnogo drugih kanaliziranih izvora NISU napadani na takav način? Logika nam govorи da oni nisu napadani zato što ništa što oni govore nije dovoljno značajno ili tačno da bi opravdalo potiskivanje.

U vezi sa ovim, jedan dan kad je Candy došla u posjetu, ja sam iznijela ovu stvar i ona je priznala da je nastavila kontakte sa metafizičkom crkvom i reiki grupom. Rekla sam joj da je moje mišljenje da to baš i nije dobra ideja. Zar nismo nešto naučili iz svih ovih iskustava? I tad je postala tako direktna da me je to iznenadilo. Počela je da govori o tome kako je glupo odstranjivati ljude iz života, zbog takvih „tričarija“ kao što su „igrice“, koje su se očigledno odigravale. Ukazala sam na to da ona nije bila neko, čiji je život bio ugrožen u tih zadnjim serijama incidenata. Ona se složila i onda rekla da je jednostavno osjećala da je bila „zaštićena“ i da je bila u stanju da navigira kroz opasne vode, tako što visi sa „drugom stronom“. Pokušala sam da je uvjerim da je možda bila upala u „zamku“, ali je ona insistirala da nije, tako da sam to pustila na neko vrijeme. Sljedeći dan, jedna od mojih kćeri se razboljela, dobila je groznicu i ospice i to je bilo grozno gledati. Odvela sam je doktoru istog momenta. Dijagnoza je bila žestoko sistemska kandidijaza.

Nisam trebala više nikakav znak. Kad je kasnije tog dana Candy nazvala, sa žaljenjem sam joj rekla da dok god bude nastavila biti u vezi sa „grupom“, da ćemo morati prekinuti naše kontakte. Nisam više mogla podnijeti bilo kakav rizik – pogotovo sada kad su i moja djeca bila umiješana. Nije potrebno ni reći da je ona mislila da sam ja luda i slično, ali to je bila odluka koju sam morala donijeti i poslije se pokazala kao ispravna. Međutim to je već druga priča. Sjećate se šta sam rekla na početku?

Citat:

Naizgled sam bila uspjela dostići jedno stanje ljubavi i prihvatanja za sve ljude, za sve puteve (učenja), za sve koji se bore u neznanju... Bila sam, sa stanovišta zdravog razuma, u jednoj tako lošoj situaciji kad mi je „glas“ rekao da moram „naučiti“ o zlu... ono što nisam znala je koliko prepredena i surova obmana može biti i kako se to manifestuje na pojedinca, na individualnoj osnovi.

I sad, kakve zaključke možemo izvući iz svega ovoga?

Ja sam nedavno pitala nekoliko prijatelja da pogledaju na ovu cijelu priču, kako bi otkrila da li njihove analize događaja slične mojoj. Bila sam vrlo zahvalna na jasnoći i pronicljivosti njihovih odgovora. C. je rekao:

Citat:

Ono kako ja to vidim je:

1. Hijerarhija sistema napada može ili ne može biti svjesno poznata osobi koja je kanal napada, osobito onima koji su niže u hijerarhiji.
2. Kompromis može biti djelomičan ili potpun; napadi dolaza kroz probije integriteta odabranog prenosnika i šire se kao zaraza do bilo koje slabe točke ciljne osobe.
3. Netko može imati crve sumnje ili promatrati "greške" na nekoj osobi, koje pak pokušava objasniti ili zanemariti sa pozitivnim i privlačnim osobinama te osobe.
4. S druge strane, nečija "čudnovatost" nije nužno pokazatelj onečišćenja.
5. Očigledna kriva procjena filozofije "ljubavi i svjetlost" je i za mene interesantna, a to se odnosi na 3. [to jest oprštanje]

Praštanje je nešto što se dešava automatski i to je ono gdje se lako postane slijep za crve sumnje ili greške na nekome. Kada je netko suočen s napadom, on mora vrlo jasno vidjeti dinamiku situacije i kada svjesno ili nesvjesno previdi / oprosti krivicu ili grešku, on time stvara slabost u svom integritetu. Sa integritetom ne mislim samo moralni integritet, nego općeniti integritet. Kada praštate, također otvarate područje ne-praštanja. Mislim da cijela ta stvar nalaže novi način razmišljanja / restrukturiranja misli. Mislim da je automatsko praštanje - kršćanski program. Tu je i pitanje kako studenti mogu doista oprostiti jedni drugima kada je svaka akcija / re-akcija u biti dio lekcije? Ne zagovaram niti zlopamćenje. Istinsko praštanje podrazumijeva neutraliziranje slabosti druge osobe, i priznanje u onome koji opršta, da je ljutnja prošla, da je šteta popravljena. Praštanje može biti i prosudjivanje (kao što i odbijanje da se oprosti može biti prosudjivanje). To ne garantira da su temeljne slabosti u osobi kojoj je oprošteno sada razjašnjene i rješene. To također podrazumijeva da je onaj koji opršta razriješio svoje vlastite lekcije. Jesmo li mi kao ljudi zaista kvalificirani za to? Čini mi se, na sličan način, kada previdimo slabosti drugih zbog njihovih drugih dobrih kvaliteta, mi zatvaramo vrata za primanje informacija o vlastitim nesvjesnim aspektima od naših istinskih prijatelja. Idealno u ovom slučaju bi bilo, da postoje sposobnosti i sredstva za djelotvorno korigiranje grešaka. I naravno, svaki član bi imao pravo i odgovornost da održava njegov vlastit integritet. Svaka organizacija je predmet kontaminacije i jaka je koliko i najslabija karika u organizaciji.

Dakle, pojedinci u grupi stvarno moraju biti u potpunosti odgovorni kao pojedinci za svoje sudjelovanje u grupi. Svatko od nas ima slabe točke i točke koje mogu biti "iskorištene", kao što i slabe točke drugih mogu biti iskorištene za razaranje nas samih. Pitanje je do koje

mjere će ja raditi na mojim slabim točkama i pomagati drugima koji su spremni učiniti isto? Koje su naše vrline, a koje su naše slabosti? Što ćemo njegovati? Što tražimo u vlastitim redovima? Jesmo li spremni ljubazno dati i primiti pomoći u tom smislu? Što možemo učiniti da pomažemo jačanju naše zajednice i jedni drugih? Tu bi trebao postojati astralni imunološki sistem, zajedno sa fizičkim imunim sistemom. Ako postoji takav sustav, očekujem da bi integritet bio mjerilo zdravlja tog sustava. Znanje štiti, a ne oprاشtanje. Ne postoje garancije da netko neće biti napadnut, ali se može smanjiti trajanje ili težina napada i nuspojava. "Oprashtanje" može biti zastor prema znanju. Znam da sam i sam pomeo originalne ispravne osjećaje pod tih "oprashtanja" i to kasnije zažalio. Što se tiče oprashtanja, ljubavi i svjetlosti, onaj kome je oprošteno sada "zna" da on nije odgovoran i ako se to završi bez daljnje inspekциje, taj izvor može koristiti iste ili slične načine za buduće hranjenje.

U onom stupnju u kojem žrtva napada "okreće i drugi obraz, kada ga netko udari", on je označen za daljnje napade, dok god se njegova energija može sisati iz njega. S druge strane, ako napadač i napadnuti mogu iskreno i otvoreno provjeriti mehaniku napada, i ako su spremni da poduzmu korake za popravak rupa u integritetu odnosa, tu postoji ogromna snaga da se predator odbije. U svakom odnosu gdje se dešava takav napad, ako osoba promatra i shvaća svoju vlastitu energiju bez prosudbe ili okrivljavanja da se iskoristiava, postoji nada. Ali bez garancije. Moraju se biti takodjer poznavati svoja ograničenja, moar se biti spremni za druge različite načine i sredstva napada i izdaje koja dolazi od slabije strane, i takodjer preuzeti odgovornost za svoj dio u evoluciji i rastu drugoga - čak i ako je ispravno da se napadnuti treba povući zbog svog vlastitog zdravlja i tako ne uznemiruje lekcije drugoga.

Jako dobra analogija ovoga što je opisano gore je dana od jednog drugog prijatelja L., koji je rekao:

Citat:

Svi imamo naš "duhovni" oklop, štit i mač. Zamišljaj nas stalno kako stojimo u jednoj liniji. Ratnik koji stoji pored vas mora biti jednakopremljen, ne možete skinuti vašu zaštitu i dati ga ratniku pored vas jer se on probudio prekasno i zaboravio donijeti svoj; vjerojatnost da budete probodeni u srce je umnogostručena; ne samo da se ne možete boriti zajedno sa ratnikom pored vas koji nije istreniran, koji je urapovo odlučio da se probudi i stavi bilo kakav oklop na sebe toga dana. Drugim riječima, morate biti ravnopravni [sa onima sa kojima ste blisko povezati.] Ali kao ratnik, vi ne ostavljate ni povrijedene iza sebe i ako vidite da ih napadaju sa svih strana, vi ćete zavitiati svojim mačem. Ti ljudi su vaši drugovi, oni su vam bliže od obitelji u vrijeme bitke. To me podsjeća na nešto sam čitao u knigama Carlosa Castenade: "Don Juan je rekao "ratnik izgubi sućut jer više ne osjeća suošjećanje za samog sebe." Na mnoge načine je to istina. Mislim da je oprashtanje nešto kao "otpuštanje", znajući da se neke stvari moraju dogoditi kako bi se ispunile lekcije i da svatko igra svoju ulogu.

I u tome je stvar: svatko ima svoj "ulogu" za igrati u "lekcijama" koje svi učimo. I mi možemo koristiti te lekcije da postanemo bolji u tome tko smo i što radimo, ili se možemo povući u čahure našeg sustava vjerovanja, zatvarajući oči pred svemirom i pred ovom kozmičkom dramom. Da, u stvarnom smislu svi JESMO jedno, ali mi se čini da je naš posao sada da otkrijemo naše istinske opcije,

izaberemo našu ulogu i djelujemo, tako da kad se zavjesa spusti dobijemo pljesak, cvijeće i ovacije.

Kada igra bude gotova, a mi svi se sretnem u "backstage-u", mi ćemo se šaliti jedni sa drugima, pozdraviti se, stisnuti ruke i čestitati jedni drugima za dobro odigranu igru! Ali to je drugi nivo. Postoji još mnogo uloga prije nego se dođe do 7. denziteta. A ako ne igramo našu ulogu dobro, možemo vrlo vjerojatno biti "izvučeni iz igre" i "reciklirani". Mi smo usred igre. A ne možemo postati scenaristi ili režiseri, dok ne pokažemo da znamo glumiti. A ova "gluma" izgleda da uključuje vrlo specifične izbore i ponašanja, kako bi bila "uspješna".

Dakle, natrag na praktični smisao kozmičke drame: "preživjela" sam vrlo tešku situaciju i naučila vrlo interesantnu lekciju. Ali, to nije bio kraj. Tko god ili ŠTO god me je htio ubiti, nije odustao. Uskoro sam bila pred tim da saznam, da kada to blokirate iz jednog smjera, provuče se okolo i pokuša pronaći drugi način da udje unutra. A ponekad, put je i kroz vaš vlastiti um!